

Forslag

til

Lov om ændring af chokoladeafgiftsloven, momsloven, lov om afgift af naturgas og bygas, spiritusafgiftsloven og forskellige andre love

(Ligestilling af varemottager- og oplagshaverregistrerede virksomheder for så vidt angår afregning af afgift, afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure m.v., indførelse af mulighed for indirekte opgørelse af afgifter af bygas, afskaffelse af banderoler på spiritus samt forenklinger og tekniske justeringer af forskellige afgiftslove m.v.)¹

§ 1

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, som ændret ved § 80 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 7 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 6 i lov nr. 544 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 18, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 1, fradrages.”

§ 2

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008, som ændret bl.a. ved lov nr. 594 af 18. juni 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Hvis der ikke findes en almindelig engrospris for biocider m.v. omfattet af § 7, er afgiftsværdien ved eksport varens detailpris med fradrag af 20 pct.”

2. I § 24, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 15, stk. 2, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

3. I bilag 1, kapitel 2, 2. pkt., udgår ” - uanset om de er listet som enkeltstående eller kombinerede risikosætninger”.

4. I bilag 1, kapitel 6, tabel 2, ændres ”0,330” til: ”0,333”.

¹) Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

5. To steder i *bilag 1, kapitel 6*, ændres ” $F_{Ia} = (0,0021/LC_{50}) \times 30$ ” til: ” $F_{Ia} = (0,00021/ LC_{50}) \times 30$ ”.

§ 3

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 40 af 16. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, udgår ”, jf. § 5, stk. 2”.
2. I § 3, stk. 1, tabel A og B, ændres i overskriften ”personbiler m.v.” til: ”biler m.v.”
3. § 8 ophæves.

§ 4

I lov om afgift af CFC og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, som ændret ved § 76 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 11 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 2 i lov nr. 522 af 12. juni 2009 og § 7 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 3 d, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:
”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 3 a, stk. 3, og § 7, stk. 1, fradrages.”

§ 5

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 10. juni 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 4 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 10 a, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:
”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 1, § 20, stk. 3 og 4, samt § 22, stk. 8, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres "lov om afgift af naturgas og bygas" til: "lov om afgift af naturgas og bygas m.v." og "lov om afgift af naturgas og bygas." til: "lov om afgift af naturgas og bygas m.v."

§ 7

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 1 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, § 3 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 1, nr. 1, udgår "hvorefter elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen,"

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

"Tilbagebetaling finder endvidere ikke sted for virksomheder, der afsætter belysning, med undtagelse af afsætning af belysning til virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, i det omfang modtagervirksomheden har adgang til at få elafgiften af el til belysning i virksomheden godtgjort. Skatteministeren kan fastsætte regler for dokumentation mellem virksomhederne og administration."

3. I § 11, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Afgift efter § 6 a, stk. 1, tilbagebetales ikke.«

4. I § 11 stk. 6, 3. pkt., og stk. 9, 1. pkt., ændres "lov om afgift af naturgas og bygas" til: "lov om afgift af naturgas og bygas m.v."

§ 8

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 7. august 2013, som ændret ved § 3 i lov nr. 789 af 28. juni 2013 og § 5 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 5, ændres "merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2," til: "momslovens § 47, stk. 1,".

2. I § 7 a, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

"Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet § 6, stk. 2 og 3, fradrages."

§ 9

I lov nr. 469 af 9. juni 2004 om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 14, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 1, fradrages.”

§ 10

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 56 af 29. januar 2008, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 16 a, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 24, stk. 1, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

§ 11

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 675 af 15. september 1998, som ændret senest ved § 106 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 1, nr. 4, ændres ”lov om afgift af naturgas og bygas.” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.”

§ 12

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres ”leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger,” til: ”leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger, jf. dog stk. 7-10,”.

2. I § 6 indsættes som stk. 7-10:

”Stk. 7. Registrerede virksomheder kan for en afgiftsperiode foretage indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas for leverancer af gas til kogebrug i boligenheder, når gassen afregnes efter fast takst, jf. stk. 8. Den afgiftspligtige mængde gas, jf. 1. pkt., er den faktisk leverede

mængde gas ved overgangen til forbrug i afgiftsperioden.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas efter stk. 7 for en periode på tre år, når der er sikkerhed for, at opgørelsen vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af den metode og de procedurer, som den registrerede virksomhed vil anvende ved indirekte opgørelse efter stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Stk. 9. Opfylder den registrerede virksomhed ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 8 for en afgiftsperiode, skal virksomheden straks meddele det til told- og skatteforvaltningen. Endvidere skal virksomheden foretage opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas på grundlag af repræsentative stikprøver snarest muligt. Den opgjorte afgiftspligtige mængde gas må uden for enhver rimelig tvivl ikke være mindre end den faktisk leverede mængde gas til de omfattede boligenheder i afgiftsperioden.

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til indirekte opgørelse efter stk. 8.

Stk. 11. Den registrerede virksomhed skal verificere energiindholdet i gas omfattet af § 1, stk. 1, 2. pkt., hvoraf der betales afgift, og virksomheden skal på forlangende over fortold- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation herfor.

Stk. 12. Skatteministeren kan fastsætte regler for dokumentation efter stk. 11.”

3. I § 14, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

”For udlevering af gas, som er omfattet af en tilladelse til indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas, jf. § 6, stk. 7-9, skal fakturaen ikke indeholde oplysning om mængden af den afgiftspligtige gas og afgiftens størrelse.”

§ 13

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 31. januar 2012, som ændret ved § 5 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, indsættes efter ”tilsvarende anvendelse”: ”, jf. dog § 3, stk. 1”.

2. I § 3, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

”Virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at anmelde sig som varemottager hos told- og skatteforvaltningen, jf. § 1, stk. 5.”

3. I § 5 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 4, stk. 4, fradrages.”

§ 14

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 3 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 3 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 3 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 15, og § 8, stk. 5 og 8, ændres ”lov om afgift af naturgas og bygas” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.”

2. I § 5, stk. 15, ændres ”lov om afgift af naturgas og bygas.” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.”

3. § 10 a, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 7, stk. 6 og 7, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

§ 15

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 22. august 2013, som ændret ved § 7 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 19, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 10, stk. 1, nr. 1-3, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

§ 16

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 26. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011 og § 6 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, 2. pkt., ændres ”lov om afgift af naturgas og bygas” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.”

2. § 15, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 3 og 4, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

§ 17

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 31. august 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 782 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. § 10 a ophæves.

§ 18

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres "lov om afgift af naturgas og bygas" til: "lov om afgift af naturgas og bygas m.v." og "lov om afgift af naturgas og bygas." til: "lov om afgift af naturgas og bygas m.v."

2. § 7, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:

"Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 10, stk. 1, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen."

§ 19

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 2 i lov nr. 1637 af 26. december 2013 og § 1 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 2, affattes således:

"Stk. 2. Når varen ved indførslen henføres under en ordning vedrørende midlertidig opbevaring, intern fællesskabsforsendelse, eksternt forsendelse, aktiv forædling og midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, eller varen ved indførslen oplægges i Københavns Frihavn, på frilager eller på toldoplag, indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af en af disse ordninger."

2. I § 26, 1. pkt., udgår "(fortoldningstidspunktet)".

3. I § 34, stk. 1, nr. 19, affattes således: "19) Levering af varer bestemt til toldbehandling og omfattet af midlertidig opbevaring, levering af varer bestemt til at skulle anbringes i Københavns Frihavn eller levering af varer, der er oplagt i Københavns Frihavn, levering af varer bestemt til at skulle anbringes på frilager eller levering af varer, der er oplagt på frilager, levering af varer bestemt til anbringelse på eller oplagt på toldoplag, levering af varer bestemt til eller omfattet af aktiv forædling, samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug

for varerne.”

4. I § 34, stk. 1, indsættes som nr. 20 og 21:

”20) Levering af varer henført under en ordning vedrørende intern fællesskabsforsendelse, eksternt forsendelse, eller midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, samt levering af varer og ydelser i forbindelse med leveringen.

21) Levering af varer, der er bestemt til at skulle henføres til eller er henført til et afgiftsoplag samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.”

5. § 34, stk. 4, 2. pkt., affattes således: ”Det er en betingelse, at der kan påvises et økonomisk behov for oplaget.”

6. § 34, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

7. I § 34 indsættes som stk. 7 og 8:

”Stk. 7. Virksomheder der ønsker at foretage attestations om udførsel af varer omfattet af § 34, stk. 1, nr. 5, skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for godkendelse af virksomheder efter stk. 7.”

§ 20

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 12. marts 2007, som ændret ved § 8 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 1, 1. pkt., ændres ”de ifølge færdselsloven” til: ”de ifølge lov om registrering af køretøjer”.

§ 21

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 569 af 28. maj 2014, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1, liste A, nr. 22, ændres ”lov om afgift af naturgas og bygas.” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.”

§ 22

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, som ændret ved § 89 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 17 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 8 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. § 17, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 8, stk. 1 og 2, fradrages.”

§ 23

I pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, som ændret ved § 90 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 24 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 10 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. § 17, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 1-3, fradrages.”

§ 24

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 10. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 18, ændres ”testbiler” til: ”testkøretøjer”.

2. § 3, stk. 2, 3.-5. pkt., ophæves.

3. I § 3 b, stk. 2, 1. pkt., ændres ”efter færdselsloven” til: ”efter lov om registrering af køretøjer”.

4. I § 10, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter ”dog”: ”mindst”.

§ 25

I lov nr. 551 af 18. juni 2012 om afgift af skadesforsikringer, som ændret ved § 10 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres ”indgået, og” til: ”indgået, eller”.

2. I § 1, stk. 3, ændres ”som skadesforsikring i lov om finansiel virksomhed” til: ”som

skadesforsikring i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed”.

3. I § 14 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Juridiske og fysiske personer omfattet af § 2 i lov om forsikringsformidling skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om forsikringer, som personen har deltaget i formidlingen af, og hvor præmien er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer.”

§ 26

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 10 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 9 ophæves.

2. I § 10, *stk. 1*, indsættes efter ”den afgiftspligtige mængde”: ”på baggrund af den udleverede mængde bortset fra varer, der er omfattet af § 14”.

3. § 10, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 2*.

4. I § 10, *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, der bliver *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, ændres ”efter *stk. 2*” til: ”efter *stk. 1*”.

5. § 12, *stk. 1*, affattes således:

”De autoriserede virksomheder skal føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer.”

6. § 12, *stk. 2 og 3*, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter *stk. 2*.

7. I § 12, *stk. 4*, der bliver *stk. 2*, ændres ”Ved opgørelsen efter *stk. 3* medregnes” til: ”Som tilgang medregnes”, og i § 12, *stk. 4, nr. 1*, der bliver *stk. 2, nr. 1*, indsættes efter ”fremstillet”: ”eller indført”.

8. I § 14, *stk. 1, nr. 2 og 3*, udgår ”i ubanderoleret stand”.

§ 27

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 8. februar 2006, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. § 18, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 7, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

§ 28

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 379 af 1. april 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3. Stk. 1* finder ikke anvendelse ved salg af groftskåret røgtobak på salgsstedet, jf. § 1, stk. 1, nr. 2. Salg i løsvægt skal kunne afstemmes med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger.”

2. I § 11, *stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 10 a, stk. 7, og § 29, stk. 4, fradrages.”

3. I § 18 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

”*Stk. 4. Autoriserede oplagshavere og varemodtagere, der er omfattet af denne lov, skal for hvert kvartal i statistisk øjemed afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indkøb og eventuel videresalg af afgiftspligtige varer.*”

Stk. 4-11 bliver *stk. 5-12*.

4. § 18, *stk. 10*, der bliver *stk. 11*, affattes således:

”*Stk. 11. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-4 og 7-10 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 21 b, indtil påbuddet efterledes.*”

5. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, ændres ”§ 18, stk. 1-4 eller 6-9” til: ”§ 18, stk. 1-5 eller 7-10”.

§ 29

I lov om afgift af vejbenyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 896 af 15. august 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 9 affattes således:

§ 9. "Færgeselskaber, rederier, m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn og medfører køretøjer, der er registreret som hjemmehørende i en stat, der ikke er omfattet af aftale af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, har pligt til at give adgang til betaling af afgift for vejbenyttelse i Danmark. Dette gælder dog ikke ved indbyrdes sejlads mellem en dansk havn og havne i andre europæiske stater, der er omfattet af aftalen af 9. februar 1994.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at andre virksomheder eller organisationer m.v. giver adgang til betaling af afgift for vejbenyttelse i Danmark.

Stk. 3. Virksomheder m.v., der efter stk. 1 og 2 giver adgang til betaling af vejafgift, må ikke opkræve betaling for denne ydelse, men modtager en godtgørelse herfor."

2. § 14, stk. 2, nr. 1, affattes således:

"1) overtræder § 9, stk. 1, ved ikke at tilbyde betalingsadgang og § 9, stk. 3, ved at opkræve ydelse for betalingen,"

3. I § 14, stk. 2, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

"2) unddrager sig afgift ved at benytte et afgiftspligtigt køretøj, der ikke er betalt afgift for, jf. § 5 eller § 7,"

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

4. § 14, stk. 5, affattes således:

"Stk. 5. Reglerne i §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov."

§ 30

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 18. februar 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 745 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 15, ophæves.

2. I § 4 a, stk. 2, 2. pkt., ændres "§ 4, stk. 1 og 2, 2. pkt." til: "§ 4, stk. 1 og 2".

3. § 4 a, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

4. § 11 ophæves.

5. § 17 ophæves.

6. § 18 ophæves.

7. § 19 ophæves.

§ 31

I lov nr. 416 af 26. juni 1998 om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer, som ændret bl.a. ved § 26 i lov nr. 165 af 15. marts 2000 og senest ved § 2 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. § 16, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 8, stk. 1, fradrages.”

§ 32

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 26. august 2013, som ændret ved § 15 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 6 a, stk. 7 og § 11, stk. 1 og stk. 4, fradrages.”

§ 33

I lov nr. 555 af 2. juni 2014 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraftvarmeværker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befodringsfradrag for pendlere i yderkommuner) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 2, ophæves.

2. § 2, nr. 6, ophæves.

§ 34

I lov nr. 1385 af 28. december 2011 om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas (Højere afgift på luftforurening fra NO_x m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. § 1, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog 2. pkt. For en landbaseret stempelmotor eller turbine med en nominal termisk indfyret effekt på højst 30 MW, for hvilken der ikke skal foretages AMS-måling vedrørende udledning af NO₂-ækvivalenter eller en ækvivalent måling pr. 1. januar 2015 efter regler eller påbud under Miljøministeriets område, træder § 1, nr. 1, i kraft på det tidspunkt, hvor der er pligt til at foretage denne type måling for stempelmotoren eller turbinen efter regler eller påbud under Miljøministeriets område.”

§ 35

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 7, nr. 3.

Stk. 3. § 2, nr. 1, har virkning fra den 1. juli 2013.

Stk. 4. § 1 finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiften kan anvendes ifølge Rådets tilladelse til afgiften efter artikel 19 i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51. Skatteministeren bekendtgør i forbindelse med ikrafttrædelsen, jf. stk. 2, tidspunktet efter 1. pkt.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Ligestilling af varemodtager- og oplagshaverregistrerede virksomheder ved afregning af afgift

2.2. Afskaffelse af banderoler på spiritus

2.3. Ændring af lov om afgift af skadesforsikringer

2.3.1. Præcisering af at vejhjælpsabonnementer er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer

2.3.2. Indførelse af oplysningspligt for agenter/formidlere

2.4. Ændring af momsloven

2.4.1. Bevilling til virksomheder til at attestere fakturaer ved udførsel af varer til tredjelande (tax free systemet)

2.4.2. Afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure m.v.

2.5. Adgang til løssalg af groftskåret røgtobak

2.6. Genetablering af sanktionsmulighed for kørsel uden betaling af vejafgift

2.7. Gennemførelse af administrative lettelser i reglerne om gasmåling hos kogekunder - mulighed for bygasselskaber for at opgøre afgifter af bygas indirekte for visse kogekunder

2.8. Elektricitet til belysning

2.9. Nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider

2.10. Etapevis ikrafttrædelse af målergrænse for NO_x-afgift

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ligestilling af varemodtager- og oplagshaverregistrerede virksomheder for så vidt angår

afregning af afgift

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. Lovforslaget

3.2. Afskaffelse af banderoler på spiritus

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Lovforslaget

3.3. Ændring af lov om afgift af skadesforsikringer

3.3.1. Præcisering af, at vejhjælpsabonnementer er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer

3.3.1.1. Gældende ret

3.3.1.2. Lovforslaget

3.3.2. Indførelse af oplysningspligt for agenter/formidlere

3.3.2.1. Gældende ret

3.3.2.2. Lovforslaget

3.4. Ændring af momsloven

3.4.1. Bevilling til virksomheder til at give momsrefusion ved udførsel af varer til tredjelande (tax free systemet)

3.4.1.1. Gældende ret

3.4.1.2. Lovforslaget

3.4.2. Afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure m.v.

3.4.2.1. Gældende ret

3.4.2.2. Lovforslaget

3.5. Adgang til løssalg af groftskåret røgtobak

3.5.1. Gældende ret

3.5.2. Lovforslaget

3.6. Genetablering af sanktionsmulighed for kørsel uden betaling af vejafgift

3.6.1. Gældende ret

3.6.2. Lovforslaget

3.7. Indirekte opgørelse af afgifter af bygas

3.7.1. Gældende ret

3.7.2. Lovforslaget

3.8. Elektricitet til belysning

3.8.1. Gældende ret

3.8.2. Lovforslaget

3.9. Nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider

3.9.1. Gældende ret

3.9.2. Lovforslaget

3.10. Etapevis ikrafttrædelse af målergrænse for NO_x-afgift

3.10.1. Gældende ret

3.10.2. Lovforslaget

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Miljømæssige konsekvenser

10. Forholdet til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Med dette forslag foreslås ændringer af en række afgiftslove m.v.

Som en del af regeringsgrundlaget ønsker regeringen at understøtte danske virksomheders konkurrenceevne og vækst- og udviklingsmuligheder. Formålet med forslaget er at forenkle og ændre en række love for bl.a. at fjerne unødvendige barrierer og administrative byrder for erhvervslivet og derigennem sikre bedre vilkår for udvikling og vækst i virksomhederne. Enkelte øvrige elementer i forslaget har til formål at præcisere den nuværende lovgivning.

Det foreslås at ligestille varemottager- og oplagshaverregistrerede virksomheders adgang til godtgørelse af afgift ved eksport af afgiftspligtige varer. Dermed forenkles varemottagerens afregning af punktafgift ved eksport.

Det foreslås endvidere at justere bekæmpelsesmiddelafgiftsloven, så virksomheder, der eksporterer biocider, kan få afgiften godtgjort på et beregnet grundlag, såfremt afgiftens størrelse eller afgiftsgrundlaget ikke er kendt, fordi afgiften er erlagt i tidligere omsætningsled.

Derudover foreslås det at afskaffe banderolerne på spiritus, hvilket vil være en stor administrativ lettelse for de berørte virksomheder.

Endvidere foreslås det at tilpasse momsloven således, at levering af varer fra lande uden for EU, der henhører under en toldoplagsprocedure eller under en anden lignende ordning, fritages for moms. En tilsvarende momsfrigørelse foreslås indført for varer på særlige afgiftsoplag.

Forslaget vedrørende bygas betyder, at der for fremtiden bliver mulighed for helt at undgå aflæsninger af de enkelte gasmålere i de omfattede boliger. Såfremt denne mulighed anvendes, vil det medføre lettelser både for bygasselskaber og kokekunder (private forbrugere af bygas til gaskomfurer og lignende i boliger).

For at lette administrative byrder for eksempelvis vandpibe cafeer foreslås det, at vandpibetobak undtages fra forbuddet mod løssalg af røgtobak, for så vidt angår salg af portioner til brug på salgsstedet.

Endvidere foreslås det at justere lov om afgift af skadesforsikringer, for så vidt angår hvilke vejhjælpsabonnementer, der er omfattet af loven, samt at indføre en oplysningspligt for agenter og formidlere. Ændringerne af lov om afgift af skadesforsikringer sikrer ligebehandling af udbyderne af vejhjælpsabonnementer samt giver SKAT mulighed for at anmode forsikringsformidlere om oplysninger, selv om de ikke optræder som fiskale repræsentanter.

Der foreslås endvidere en tydelig hjemmel i momsloven, så virksomheder kan få bevilling til at attestere fakturaer på vegne af SKAT ved udførsel af varer til tredjelande i forbindelse med turistsalg, samt at ændre elafgiftsloven i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet.

Desuden foreslås en etapevis ikrafttrædelse af en nedsættelse af NO_x-afgiftslovens målergrænse

fra 30 MW til 10 MW effekt for stempelmotorer og turbiner. Dermed sikres parallelitet mellem afgiftsregler og miljøregler om måling af NO_x-udledninger.

Endelig foreslås en række mindre justeringer og rettelser i forskellige afgiftslove m.v.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Ligestilling af varemottager- og oplagshaverregistrerede virksomheder ved afregning af afgift

Formålet med denne del af forslaget er at forenkle varemottageres afregning af punktafgift i forbindelse med eksport af punktafgiftspligtige varer. Med forslaget vil virksomhederne allerede i forbindelse med importen kunne fradrage afgiften for varer, som skal eksporteres til udlandet. Virksomhedernes administration forenkles, idet virksomheder ikke fremover skal indbetale afgift, som senere skal søges godtgjort hos SKAT i forbindelse med eksport.

2.2. Afskaffelse af banderoler på spiritus

Banderoleordningen medfører administrative omkostninger for virksomheder i form af f.eks. udpakning, banderolering og fornyet emballering og udarbejdelse af banderoleregnskab.

De praktiske udfordringer med banderolering af spiritusholdige produkter er bl.a., at det for en række produkters vedkommende i dag ikke er muligt maskinelt at påsætte banderoler, da de produceres med for stor hastighed til, at maskinel påsætning kan ske. Dette er blandt andet tilfældet ved spiritusbaserede RTD-produkter (Ready-To-Drink produkter som alkoholsodavand), som hældes på dåse. Her sker banderoleringen manuelt, hvilket både er omkostningsfuldt og tidskrævende for de pågældende virksomheder.

De administrative og praktiske udfordringer med den nuværende banderoleringsordning bliver yderligere fremhævet af, at kosttilskudsprodukter, som indeholder alkohol, efter gældende domstolspraksis er pålagt spiritusafgift og derfor tilsvarende undergivet banderoleringskravet. Særligt disse produkter er karakteriseret ved at have et lavt indhold af alkohol i meget små flasker, hvorved spiritusafgiften kun udgør meget små beløb.

Banderolen har i dag ingen betydning for afregning af spiritusafgiften, og der er således ingen direkte sammenhæng mellem afgiftsbetalingen og banderoleringen. Banderolens primære funktion er derfor i dag alene synlig dokumentation for, at varen er beskattet.

Ved at ophæve banderoleringen på spiritus vil virksomhederne således spare omkostninger til banderolering både til trykning og efterfølgende påsætning af banderolerne samt til at føre banderoleregnskab.

2.3. Ændring af lov om afgift af skadesforsikringer

2.3.1. Præcisering af at vejrhjælpsabonnementer er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer

Skatterådet har i en afgørelse fra 27. august 2013 afgjort, at vejrhjælpsabonnementer, som dækker autohjælp ved ulykker samt anden assistance på biler, og som leveres af en virksomhed, der ikke er et forsikringsselskab, falder uden for lov om afgift af skadesforsikringer. Det betyder, at udbydere af disse vejrhjælpsydelse, som ikke er egentlige forsikringsselskaber, og som er undtaget fra reglerne i lov om finansiel virksomhed, ikke skal betale afgift efter lov om afgift af

skadesforsikringer.

EU-domstolen har fastslået, at vejhjælp er et udtryk for forsikringsvirksomhed, også når det udføres af virksomheder, der ikke er forsikringssselskaber. Vejhjælpsabonnementer er derfor fritaget fra moms på linje med andre forsikringsydelser. Disse assistanceydelser er i overensstemmelse med de EU-retlige definitioner på forsikringsområdet defineret som skadesforsikring i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed.

Skatterådets afgørelse medfører en forskelsbehandling til fordel for virksomheder, som udbyder vejhjælp, men som ikke skal betale afgift, fordi de ikke er forsikringssselskaber omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Formålet med forslaget er således at udligne den nuværende konkurrenceforvriddning ved at præcisere, at alle udbydere af vejhjælpsabonnementer er omfattet af lov om afgift af skadesforsikringer for så vidt angår denne virksomhed.

2.3.2. Indførelse af oplysningspligt for agenter/formidlere

De praktiske erfaringer på området for skadesforsikringsafgift har vist, at forsikringer i dag ofte administreres og formidles af agenter eller mæglere, herunder forekommer det, at forsikringspræmier opkræves af forsikringsagenter eller forsikringsformidlere, og at disse i nogle tilfælde kan opkræve forsikringspræmierne hos forsikringskunderne i eget navn.

Der er i de eksisterende regler for kontrol med forsikringsvirksomheder ikke taget højde for den beskrevne praksis. Baggrunden for den foreslåede ændring er således at give SKAT en mulighed for at anmode forsikringsformidlere om oplysninger til brug for kontrolarbejdet også i tilfælde, hvor disse ikke optræder som fiskale repræsentanter.

2.4. Ændring af momsloven

2.4.1. Bevilling til virksomheder til at attestere fakturaer ved udførsel af varer til tredjelande (tax free systemet)

SKAT giver i dag tilladelse til private virksomheder, herunder lufthavne, til at foretage attestation på SKATs vegne af fakturaer. Attestationen er en betingelse for, at turister bosiddende i lande uden for EU kan få momsrefusion for deres indkøb under deres ophold i Danmark. Refusionen sker i nogle tilfælde i forbindelse med udrejse ved stempling af fakturaen. I andre tilfælde sker refusionen, når forretningen modtager den attesterede faktura fra turisten.

Med nærværende ændring af momsloven foreslås nu indført en hjemmel i momsloven, der præciserer og tydeliggør ovennævnte bevillingsordning direkte i loven, hvormed der skabes gennemsigtighed om ordningen.

2.4.2. Afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure m.v.

EU-domstolen har med sin dom i sag C-165/11, Profitube spol. S r.o., fastslået, at salg af varer, der ligger på toldoplæg, er momspligtige, uanset at varerne ikke er EU-varer, medmindre medlemsstaterne har gjort brug af en særlig mulighed for at momsfritage sådanne salg. Hvis dette ikke er tilfældet, vil der ved et salg af varer fra lande uden for EU oplagt på et toldoplæg opstå pligt til at betale salgsmoms, selv om pligten til at betale importmoms endnu ikke er opstået.

Formålet med denne lovændring er – på baggrund af ovennævnte EU-domspraksis – at tilpasse

momsloven således, at varer fra lande uden for EU, der ved videresalg er bestemt til eller befinder sig på et toldoplag eller er underlagt en anden lignende ordning, fritages for moms. En tilsvarende bestemmelse foreslås i overensstemmelse med forarbejderne til momslovens bestemmelser om afgiftsoplag indført for EU-varer på særlige afgiftsoplag.

2.5. Adgang til løssalg af groftskåret røgtobak

Vandpibetobak beskattes som røgtobak, og det er derfor ikke tilladt at sælge det i løs vægt. Dette sker imidlertid i praksis på vandpibecaféer. Da groftskåret røgtobak typisk pakkes i halv-kilopakker skal disse pakkes om til portionspakker, som så skal påsættes stempelmærker for at være i overensstemmelse med gældende ret.

Idet en sådan ompakning med påsætning af stempelmærker er administrativt byrdefuld, foreslås det derfor, at groftskåret røgtobak undtages fra forbuddet mod løssalg af røgtobak, for så vidt angår salg af portioner til brug på salgsstedet.

2.6. Genetablering af sanktionsmulighed for kørsel uden betaling af vejafgift

Med virkning fra 1. oktober 2008 blev betalingen af vejbenyttelsesafgift digitaliseret. Papirbeviset blev afskaffet og erstattet af en fælles central registrering af betalt afgift. Samtidig afskaffedes straffebestemmelsen for manglende papirbevis, uden at der blev indført en ny straffebestemmelse for kørsel uden betaling af vejafgift. Den bortfaldne sanktionsmulighed i lov om afgift af vejbenyttelse genetableres med dette lovforslag, og SKAT får mulighed for at afgøre bødesager.

2.7. Gennemførelse af administrative lettelser i reglerne om gasmåling hos kokekunder - mulighed for bygasselskaber for at opgøre afgifter af bygas indirekte for visse kokekunder

Med forslaget vedrørende bygas fjernes en afgiftsmæssig barriere for, at der kan opnås administrative forenklinger m.v. i forbindelse med, at bygas til kogebrug i boliger afregnes efter fast takst.

Bygasselskaber er pligtige til at lade sig registrere og opkræve afgifter af leverancer af bygas efter afgiftslovgivningen. Med forslaget åbnes mulighed for, at bygasselskaber kan foretage indirekte opgørelse - uden individuelle gasmålinger, som det er tilfældet i dag - af afgifter af bygas til kogebrug i boliger, når gassen afregnes efter fast takst.

Forslaget skal ses i sammenhæng med kommende nye regler på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område, som giver mulighed for afregning af gas til kogebrug i boligenheder til fast takst. Fast takst indebærer, at der i forhold til afregning for gasforbruget ikke skal foretages individuelle målinger af gasforbruget i boligen, men at der som hidtil normalt skal være opsat gasmåler i boligen som følge af regler på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område. I den situation vil prisen uden afgifter for gassen ikke være fastsat på grundlag af aflæsning af gasmåleren hos de enkelte forbrugere. Fast takst kan kun omfatte gas til almindeligt privat kogebrug i boligen og dermed ikke gas til opvarmning af boligen eller til andre formål. Forbrugeren skal være indforstået med, at der afregnes efter fast takst, ellers afregnes efter målt gasforbrug ligesom i dag.

Forslaget vedrørende bygas sammenholdt med nævnte kommende regler på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område betyder således, at der bliver mulighed for helt at undgå aflæsninger af de enkelte gasmålere i de omfattede boliger.

Forslaget bidrager til, at der kan opnås administrative forenklinger og lettelser for bygasselskaberne, som også vil komme gasforbrugerne til gode. Bygasselskaber opererer efter et økonomisk hvile-i-sig-selv princip. Derfor vil administrative forenklinger i bygasselskaber, som skyldes, at aflæsninger af gasmålere i boligenheder undgås, komme forbrugerne til gode i form af lavere gaspriser.

2.8. Elektricitet til belysning

Elektricitet til belysning anses i dag som forbrugt af den, der forbruger belysningen. Elafgiftsloven foreslås præciseret således, at elektricitet til belysning fremover anses som forbrugt af den, der forbruger elektriciteten. Præciseringen af elafgiftsloven sikrer fortsat overensstemmelse med EU-retten.

For fortsat at imødegå, at husholdninger, ikke-momsregistrerede virksomheder og liberale erhverv, der som udgangspunkt skal betale afgift af elektricitet til belysning, kan udlicitere belysningsopgaven til en godtgørelsesberettiget belysningsvirksomhed og derved opnå lavere pris på elektricitet til belysning, indsættes der endvidere en særregel for virksomheder, der leverer belysning. I særreglen begrænses belysningsvirksomheders adgang til godtgørelse af elafgift af elektricitet.

2.9. Nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider

I juli 2013 blev en større omlægning af bekæmpelsesmiddelafgiftsloven sat i kraft. Omlægningen betød bl.a., at afgiftsgrundlaget for biocider blev ændret fra højeste detailpris til engrosprisen.

Før omlægningen blev afgiftens størrelse ved eksport beregnet ved hjælp af prismærker på varen. Omlægningen af afgiften medførte, at de hidtil anvendte prismærker på biocidmidler forsvandt, således at afgiftens størrelse ikke længere kan beregnes ud fra prismærkeværdien.

Med den foreslåede ændring vil afgift af eksporterede biocidmidler for fremtiden kunne godtgøres på et beregnet grundlag.

Formålet med lovændringen er at fjerne barrierer for, at virksomhederne ved eksport i senere omsætningsled kan få afgiften tilbagebetalt, når virksomhederne kan dokumentere, at afgiften er betalt, men ikke dokumentere afgiftens størrelse.

2.10. Etapevis ikrafttrædelse af målergrænse for NO_x-afgift

Forslaget indebærer, at der sker etapevis ikrafttrædelse af en vedtaget nedsættelse af NO_x-afgiftslovens målergrænse fra 30 MW til 10 MW i anlægseffekt for stationære stempelmotorer og turbiner.

Efter lov om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven) skal der som udgangspunkt ske måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding i stationære anlæg, herunder offshore-anlæg i Nordsøen. Der gælder dog undtagelser til kravet om måling. Der er således ikke krav om måling for stempelmotorer og turbiner med en anlægseffekt på 30 MW eller derunder (målergrænsen).

Ved en ændring af NO_x-afgiftsloven er målergrænsen for disse stempelmotorer og turbiner nedsat fra 30 MW til 10 MW. Ændringen er ikke trådt i kraft.

I forbindelse med ændringen var det forventningen, at der på Miljøstyrelsens område ville blive indført den samme målergrænse for disse stempelmotorer og turbiner. Det var desuden hensigten, at der skulle være tidsmæssig parallelitet mellem Skatteministeriets nye målerregler og Miljøstyrelsens forventede nye målerregler på området. På den baggrund bemyndigedes skatteministeren til at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelse af ændringen af NO_x-afgiftsloven.

Ifølge bemyndigelsen til skatteministeren skal ikrafttrædelsen ske samlet, dvs. på en bestemt dato.

Miljøstyrelsens nye regler på området er imidlertid blevet fastsat med ikrafttrædelse for forskellige anlæg på forskellige datoer frem mod år 2021 (etapevis ikrafttrædelse).

Med forslaget om etapevis ikrafttrædelse af den vedtagne målergrænse i NO_x-afgiftsloven tilsigtes, at ikrafttrædelsen så vidt muligt sker tidsmæssigt parallelt med gennemførelsen af Miljøstyrelsens tilsvarende nye målerregler på området.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ligestilling af varemodtager- og oplagshaverregistrerede virksomheder for så vidt angår afregning af afgift

3.1.1. Gældende ret

Punktafgiftspligtige varer pålægges punktafgift på tidspunktet for varens fremstilling, herunder indvinding, indførsel eller modtagelse i Danmark. De enkelte punktafgiftslove indeholder en angivelse af de varer eller vareområder, der skal betales afgift af.

I størstedelen af punktafgiftslovene findes der en række fælles bestemmelser for situationer, hvor afgiftspligtige varer leveres uden afgift, fritages for afgift, eller hvor afgiften kan godtgøres.

For visse afgifters vedkommende kan virksomhederne få godtgjort afgiften af de varer, der er betalt afgift af, og som efterfølgende leveres til udlandet. Virksomheden skal i forbindelse med eksporten kunne fremlægge dokumentation for, at der er betalt afgift af varerne, hvorefter SKAT godtgør den del af den betalte afgift, som vedrører de eksporterede varer.

Virksomheder, som skal betale punktafgifter, skal registreres hos SKAT. I mange punktafgiftslove findes to former for registreringer: virksomheder, der fremstiller varer, er registreret som oplagshavere, mens virksomheder, der importerer varer, er registreret som varemodtagere.

Hvis virksomheden er registreret som oplagshaver, kan denne modtage og oplægge punktafgiftspligtige varer samt udlevere punktafgiftspligtige varer til andre oplagshavere, uden at varen betragtes som overgået til forbrug, hvilket ellers udløser pligten til at svare afgift efter den for varen relevante punktafgiftslov.

Hvis virksomheden derimod er importør af varer og derfor registreret som varemodtager, kan virksomheden modtage afgiftspligtige varer uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporten til SKAT, og uden at der skal betales afgift i forbindelse med varemodtagelsen. Angivelse og indbetaling af punktafgiften skal i stedet ske efter udløbet af hver afgiftsperiode efter reglerne i opkrævningsloven.

Forskellen på at være registreret som oplagshaver og varemodtager er, at oplagshavere i dag beskattes, når varerne udleveres fra virksomheden. Det vil sige, at varerne for virksomheder, der er registreret som oplagshaver, først ligger afgiftsfrit på lageret, mens virksomheder, der er registreret som varemodtagere, allerede betaler afgift ved importen og således har et beskattet lager. Forskellen betyder, at virksomheder, som er registreret som varemodtagere, i forbindelse med eksport af varen, må anmode SKAT om at få godtgjort en del af afgiften, i modsætning til virksomheder der er registreret som oplagshavere.

3.1.2. Lovforslaget

Forslaget medfører, at varemodtagerne får mulighed for, ved import af afgiftspligtige varer, at modregne afgiften for de afgiftspligtige varer, som skal eksporteres. Virksomhederne undgår derved at skulle søge om godtgørelse hos SKAT for den del af afgiften, som vedrører de eksporterede varer. Virksomhedernes administration af afgiftsreglerne bliver således lettere.

3.2. Afskaffelse af banderoler på spiritus

3.2.1. Gældende ret

Før en virksomhed udleverer spiritusbaserede varer til forbrug her i landet, skal varerne være tappet på beholdere og forsynet med en banderole og en etiket. Det er således forbudt som forhandler, udskænker eller udleverer af spiritus, der ikke er autoriseret efter spiritusafgiftsloven, at modtage eller udlevere spiritus i flasker eller andre beholdere, der ikke er banderoleret.

Banderolerne købes af virksomhederne via SKAT, der fremstiller papirbanderoler til spiritus, hvor bl.a. virksomhedens cvr-nummer vil fremgå af banderolen. Banderolens formål er at indikere, at varen er beskattet.

Banderolering af spiritus er et nationalt anliggende, og kun ca. halvdelen af EU-landene banderolerer spiritus.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at kravet om banderolering af spiritusbaserede varer ophæves. Hermed vil retstilstanden blive den samme for spiritusbaserede varer som for vin, hvor banderoleringen i 2001 blev ophævet. Med gennemførelsen af forslaget vil virksomheder således ikke længere skulle bruge tid på at indkøbe banderoler, at påføre banderoler på spiritusbaserede produkter, inden de udleveres til forbrug, og at føre regnskab med indkøb og påsætning af banderoler på spiritusholdige produkter.

3.3. Ændring af lov om afgift af skadesforsikringer

3.3.1. Præcisering af, at vejrhjælpsabonnementer er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer

3.3.1.1. Gældende ret

Lov om afgift af skadesforsikringer (skadesforsikringsafgiftsloven) trådte i kraft den 1. januar 2013 og erstattede stempelafgiftsloven. Af lov om afgift af skadesforsikringer følger, at der skal betales en afgift på 1,1 pct. af præmier på skadesforsikringer. Skadesforsikringsafgiften opgøres og beregnes på grundlag af de forsikringspræmier, som den afgiftspligtige virksomhed har opkrævet i afgiftsperioden, som er kalendermåneden.

Det fremgår af loven, at skadesforsikring skal forstås i overensstemmelse med kategorien af skadesforsikringer efter lov om finansiel virksomhed. Efter sidstnævnte lov hører assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under befordring, under definitionen af skadesforsikringer. Lov om finansiel virksomhed finder imidlertid ikke anvendelse på virksomheder, der ikke er forsikringsvirksomheder, men som yder vejhjælp.

3.3.1.2. Lovforslaget

Med forslaget præciseres lov om afgift af skadesforsikringer således, at det fremover klart fremgår af loven, at der skal betales afgift af vejhjælpsabonnementer, uanset hvem udbyderen af vejhjælpsabonnementet er.

3.3.2. Indførelse af oplysningspligt for agenter/formidlere

3.3.2.1. Gældende ret

SKAT kan efter de gældende regler i lov om afgift af skadesforsikringer anmode virksomheder om at oplyse om deres køb af forsikringer, hvor præmien er afgiftspligtig efter loven. Oplysningerne vil kunne anvendes til SKATs arbejde med kontrol af afgiften. De nuværende bestemmelser i lov om afgift af skadesforsikringer er på dette punkt i overensstemmelse med kontrolbestemmelser i andre afgiftslove.

Forsikringsagenter og -formidlere er i dag ikke omfattet af reglen, idet de normalt ikke er købere af forsikringer. Dog vil en formidler, der også fungerer som dansk repræsentant for et udenlandsk forsikringssselskab efter lovens regler herom, være omfattet af lovens almindelige kontrolbestemmelser om adgang til regnskabsmateriale m.v. vedrørende de pågældende forsikringer.

Forsikringsagenter og mæglere m.v. er i dag omfattet af en særskilt regulering fastsat i lov om forsikringsformidling, som blandt andet indeholder definitioner af, hvem der anses for forsikringsformidlere.

3.3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der indsættes en særskilt oplysningspligt for forsikringsagenter og forsikringsformidlere, hvorefter disse efter anmodning skal meddele SKAT oplysninger om forsikringer, som de har deltaget i formidlingen af, og som er afgiftspligtige efter lov om afgift af skadesforsikringer.

Oplysningerne kan f.eks. bestå i kopi af aftaler mellem parterne i forsikringsforhold, policer præmieopkrævninger og lignende.

3.4. Ændring af momsloven

3.4.1. Bevilling til virksomheder til at attestere fakturaer ved udførsel af varer til tredjelande (tax free systemet)

3.4.1.1. Gældende ret

Levering af en vare, der udføres af en virksomhed eller for virksomhedens regning til steder uden for EU, er fritaget for moms. Det samme gælder, hvis en køber, der ikke er etableret her i landet, udfører varer til steder uden for EU, eller hvis udførelsen sker for en sådan købers regning. Rejsende fra Danmark til tredjelande vil således kunne få refunderet moms af varer med en værdi over 300 kr. indkøbt i samme forretning. Dette følger af momsloven og momssystemdirektivet.

Hvis køberen er etableret her i landet, er leverancen imidlertid kun fritaget for moms, hvis sælger forestår udførsel af varen til steder uden for EU. Det er en betingelse for momsfritagelse, at sælger kan dokumentere, at varerne er udført.

Momsbekendtgørelsen foreskriver i overensstemmelse med momssystemdirektivet, at ved afgiftsfrit salg efter momsloven i forbindelse med udførsel af varer til rejsende (turister) med bopæl eller sædvanligt opholdssted uden for EU skal det EU-udgangstoldsted, hvor den endelige udførsel finder sted, påtegne (attestere) fakturaen.

3.4.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der i momsloven gives adgang til, at private virksomheder gennem en bevilling får adgang til at foretage attestation på SKATs vegne ved rejsendes (turisters) udførsel af varer til lande uden for EU.

Det foreslås samtidig, at der i momsloven indføres en bemyndigelse til, at skatteministeren kan fastsætte de nærmere betingelser for tildeling af den nævnte bevilling samt bevillingens indhold. Det foreslås i den forbindelse, at udmøntningen af bemyndigelsen nærmere skal ske ved regulering af momsbekendtgørelsen. Dermed sikres gennemsigtighed om administrationen af reglerne.

Det bemærkes, at der med indførelsen af bevillingsordningen i momsloven ikke ændres ved den eksisterende retstilstand, hvorefter private virksomheder allerede kan få tilladelse til at attestere som EU-udgangstoldsted på vegne af SKAT, idet denne retstilstand med nærværende forslag nu blot formaliseres i momsloven.

3.4.2. Afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure m.v.

3.4.2.1. Gældende ret

Der skal som udgangspunkt betales importmoms ved indførsel af varer fra lande uden for EU til Danmark. Med importmomsen sidestilles varer fra steder uden for EU momsmæssigt med varer som er produceret indenfor EU. Hvis der ikke blev beregnet moms ved indførsel af varer fra steder udenfor EU, ville sådanne varer have en momsmæssig konkurrencefordel set i forhold til varer som er produceret i EU.

Pligt til at betale importmoms opstår som udgangspunkt når varen ankommer til Danmark. Det er altså varens passage af den danske grænse, der udløser pligten til at betale importmoms. Varen kan imidlertid i forbindelse med indførelsen fra et tredjeland, hvis visse betingelser er opfyldt, henføres under særlige toldordninger, hvor varen er under toldtilsyn. I sådanne tilfælde vil pligten til at betale importmoms blive suspenderet, indtil varen ikke længere er omfattet af toldordningen. Dette kan være tilfældet, når en dansk virksomhed importerer en vare fra et tredjeland, der straks ved ankomsten til f.eks. en dansk havn, anbringes på et toldoplæg. I denne situation vil den danske virksomheds pligt til at betale importmoms blive suspenderet, ligesom der ikke skal betales told m.v., mens varen er på oplaget. Momsen betales i disse tilfælde, når varen forlader oplaget.

Baggrunden for den beskrevne suspensionsordning er i størst muligt omfang at sikre, at der er parallelitet mellem told og momsreglerne i indførelsessituationer, idet der efter EU's toldregler findes en række procedurer af forsendelsesmæssig eller økonomisk art, som flytter import/indførelsestidspunktet og dermed toldskyldens opståen til et senere tidspunkt end det,

hvor varen fysisk ankommer til EU. Reglerne om suspension af importmomsen, mens varen befinder sig under en særlig toldordning under toldtilsyn sikrer således, at told- og momsskyld opstår samtidigt.

Udover ovennævnte undtagelse fremgår det af momslovens forarbejder, at så længe pligten til at betale importmoms ikke er indtrådt, er handel med varer, som ligger på toldoplæg, også fritaget for salgsmoms. En dansk virksomhed der har indført en vare fra et tredjeland og som sælger varen videre mens den stadig befinder sig under en særlig toldordning, vil dermed være fritaget for at svare moms af dette salg.

EU-domstolen har imidlertid i sin dom i sag C-165/11, Profitube spol. S r.o., fastslået, at salg af varer, der ligger på toldoplæg, er momsplichtige, uanset at varerne ikke er EU-varer, medmindre medlemsstaterne har gjort brug af en særlig mulighed for at momsfritage sådanne salg. Hvis dette ikke er tilfældet, vil der ved et salg af varer fra lande uden for EU, der er oplagt på et toldoplæg, opstå pligt til at betale salgsmoms, selv om pligten til at betale importmoms endnu ikke er opstået.

Ifølge momsloven er handel med varer fra lande uden for EU, der er oplagt i Københavns Frihavn eller oplagt på frilager og bestemt til udførsel til steder uden for EU, fritaget for moms, jf. momslovens § 34, stk. 1, nr. 19. Dette skyldes, at varer der befinder sig på disse typer oplæg endnu ikke er kommet i fri omsætning inden for EU.

Udover ovennævnte undtagelser om momsfritagelse, har Danmark ikke udtrykkeligt i momsloven fastsat yderligere bestemmelser om, at handel med varer under andre særlige toldordninger end de ovennævnte, er fritaget for moms. Efter EU-domstolens dom i sag C-165/11, Profitube spol. S r.o. burde der derfor betales moms af transaktioner, der henhører under andre særlige toldordninger end dem, der i dag allerede er fritaget for moms efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 19. Som anført ovenfor fremgår det imidlertid af momslovens forarbejder, at det har været hensigten, at sådanne transaktioner også skulle være momsfrie.

Momsloven indeholder endvidere bestemmelser om afgiftsoplæg for visse råvarer, bl.a. diverse metaller, herunder tin, kobber, sølv og platin, samt korn, uld og kartofler, samt om afgiftsoplæg for varer, der er undergivet mængdemæssige begrænsninger, såkaldte kontingentafgiftsoplæg.

EU-varer, herunder danskproducerede varer, kan henføres til sådanne afgiftsoplæg.

Råvareoplagene og kontingentafgiftsoplagene blev indført ved en ændring af momsloven som følge af Rådets direktiv 95/7/EF (2. forenklingdirektiv). Efter EU-bestemmelserne har medlemsstaterne pligt til at indføre råvareoplag, hvis de tillader momsfritagelse for salg af varer på toldoplæg. Ved ændringen af momsloven i 1995 blev der indført kontingentafgiftsoplæg med det formål at lette virksomhedernes likviditet og rentebyrde.

I forbindelse med indførelsen af afgiftsoplæg blev momsloven ændret, sådan at der blev indført momspligt ved fraførsel af varer fra oplagene. Afgiftsgrundlaget er varenes værdi på det tidspunkt hvor varerne igen forlader oplaget (fraførselstidspunktet). Samtidig blev momslovens bestemmelser om momsregistrering ændret, sådan at virksomheder, der alene handler med varer på toldoplæg eller afgiftsoplæg uden moms, blev fritaget for registreringspligten.

Derimod blev der ikke i selve lovteksten indsat udtrykkelige bestemmelser om, at handel med

varer på afgiftsoplæg er fritaget for moms. Af forarbejderne til bestemmelserne om afgiftsoplæg fremgår imidlertid, at disse transaktioner skulle være momsfrie.

3.4.2.2. Lovforslaget

Forslaget vil forenkle reglerne for handel med varer, der er omfattet af særlige toldordninger eller oplagt på et afgiftsoplæg. Virksomheder, der er momsregistreret i Danmark, vil ikke skulle angive moms af sådanne salg, og virksomheder fra andre lande, der ikke er momsregistreret her i landet, vil ikke skulle momsregistreres i Danmark for sådanne salg. Moms af en eventuel merværdi for varerne som følge af handlen vil i stedet blive udskudt og betalt i forbindelse med, at varen forlader ordningerne.

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momssystemdirektivet) giver medlemsstaterne mulighed for at fritage levering af varer for moms, hvis varerne er omfattet af følgende ordninger:

- a) midlertidig opbevaring, jf. momssystemdirektivets art. 156, stk. 1, litra a,
- b) anbragt i frizone eller på frilager, jf. momssystemdirektivets art. 156, stk. 1, litra b,
- c) oplagt på toldoplæg eller henført under en procedure for aktiv forædling, jf. momssystemdirektivets art. 156, stk. 1, litra c,
- d) midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse for told eller varer under ekstern forsendelse, jf. momssystemdirektivets art. 161, litra a, eller
- e) intern fællesskabsforsendelse, jf. momssystemdirektivets art. 161, litra b.

samt levering af varer og ydelser i forbindelse med sådanne varer, jf. momssystemdirektivets art. 160, stk. 1, litra a, og art. 161.

Hvis muligheden udnyttes i relation til toldoplæg, skal den pågældende medlemsstat samtidig indføre momsfrigørelse for salg af varer oplagt på de særlige afgiftsoplæg for råvarer omfattet af bilag V til momssystemdirektivet. jf. direktivets artikel 160, stk. 2. Momssystemdirektivets bilag V er gennemført ved bilag 1 til momsloven, der bl.a. omhandler diverse metaller, herunder tin, kobber, sølv og platin, samt korn, uld og kartofler.

Det foreslås, i overensstemmelse med momslovens forarbejder, at det udtrykkeligt fremgår af loven, at salg af varer fra lande uden for EU, som er oplagt på toldoplæg, fritages for moms. Det foreslås samtidig, at salg af tredjelandsvarer, som toldmæssigt er omfattet af midlertidig opbevaring, aktiv forædling, midlertidig indførsel, ekstern forsendelse eller intern fællesskabsforsendelse eller er anbragt i frizone eller på frilager, og ydelser i forbindelse med salget, fritages for moms.

Med hensyn til frilager tilpasses bestemmelsen efter momssystemdirektivet, således at momsfrigørelse ikke længere er betinget af, at varerne er bestemt til udførsel til steder uden for EU.

Samtidig foreslås det, at der indføres momsfrigørelse for salg af andre varer og ydelser til brug for varer, der toldmæssigt er omfattet af midlertidig opbevaring, toldoplæg eller aktiv forædling eller anbragt i frizone eller på frilager.

Det foreslås i overensstemmelse med momslovens forarbejder, at det udtrykkeligt fremgår af loven, at salg af råvarer omfattet af momslovens bilag 1 på afgiftsoplæg, som kan anvendes til

EU-varer, momsfrtages. Tilsvarende foreslås levering af ydelser i forbindelse med salg af varerne og levering af andre varer og ydelser i oplagene til brug for varerne momsfrtaget.

Endvidere foreslås det, i overensstemmelse med lovens forarbejder, at det udtrykkeligt fremgår af loven, at salg af varer, der tilføres sådanne oplag, bliver fritaget for moms.

Momslovens fritagelsesbestemmelser bringes dermed i overensstemmelse med momslovens bestemmelser om momsregistrering. Af bestemmelserne om registrering fremgår således allerede, at virksomheder, der alene handler med varer oplagt på et afgiftsoplag, er fritaget for registrering.

Herudover foreslås det, at de særlige kontingentafgiftsoplag afskaffes, da ændrede regler for betaling af importmoms betyder, at virksomhederne ikke længere har en likviditetsmæssig fordel ved at oplægge varer på afgiftsoplagene.

3.5. Adgang til løssalg af groftskåret røgtobak

3.5.1. Gældende ret

Tobaksafgiftsloven regulerer afgiften på tobak, herunder hvilken afgift der skal pålægges hvilken slags tobak.

Afgiftsberegningen afhænger af typen af tobak. Vandpibetobak hører under lovens definition af begrebet ”groftskåret røgtobak”. Afgiften på groftskåret røgtobak udgør pr. 1. januar 2014 738,50 kr. pr. kg.

Det følger af tobaksafgiftsloven, at virksomheder, der ikke er autoriserede, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger, ligesom enkeltsalg og salg i løs vægt af afgiftspligtige varer er forbudt.

3.5.2. Lovforslaget

Det foreslås at undtage groftskåret røgtobak fra forbuddet mod salg af røgtobak i løssalg, for så vidt angår salg til brug på salgsstedet. Heraf følger naturligt også en undtagelse fra forbuddet om modtagelse og opbevaring af afgiftspligtige varer. Det gør det muligt at sælge vandpibetobak til rygning i vandpibecaféer.

3.6. Genetablering af sanktionsmulighed for kørsel uden betaling af vejafgift

3.6.1. Gældende ret

Efter lov om afgift af vejbenyttelse betales der vejbenyttelsesafgift for danske og udenlandske lastbiler m.v. med tilladt totalvægt på 12 tons og derover til vejtransport. Afgiften bygger på en mellemfolkelig aftale af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, der i dag foruden Danmark omfatter Beneluxlandene (Belgien, Holland og Luxembourg), Sverige og Tyskland. Tyskland opkræver dog ikke længere afgiften og deltager kun med observatørstatus.

Fra 1. januar 2008 overtog SKAT administrationen af registrering af køretøjer fra Rigspolitiet. Kontrollen med betaling af vejafgift blev indtil dette tidspunkt alene varetaget af politiet, men SKAT har overtaget kontrollen med betaling af registreringsafgift og vægtafgift, og i den forbindelse kan også vejafgiften for danske lastbiler indgå.

Til og med den 30. september 2008 skulle lastbilerne medbringe et papirbevis under kørslen som bevis for afgiftsbetaling, og politiet kunne straffe med bøde på stedet for manglende papirbevis. Bøden for en førstegangsovertrædelse var 1.500 kr. Med virkning fra 1. oktober 2008 blev afgiftsbetalingen digitaliseret. Papirbeviset blev afskaffet og erstattet af en fælles central registrering af betalt afgift. Samtidig afskaffedes straffebestemmelsen for manglende papirbevis, uden der blev indført en ny straffebestemmelse, der sanktionerede kørsel uden betaling af vejafgift, første gang køretøjet blev stoppet.

Som udgangspunkt kan udenlandske lastbiler betale afgiften digitalt for en dag, en uge, en måned eller et år. Lastbiler fra Belgien og Sverige skal dog svarende til reglerne for danske lastbiler betale afgiften én gang årligt. Hvis det under kontrollen konstateres, at afgiften ikke er betalt, anmodes chaufføren om at betale inden fortsat kørsel. Da afgiften betales digitalt, skal færgeselskaber, rederier m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn, give terminaladgang til betaling for køretøjer, der er hjemmehørende i stater, der ikke er omfattet af aftalen af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjs benyttelse af visse veje, hvor der tidligere var tale om, at papirbeviset kunne købes på færgerne m.v. Betalt afgift i et af de fem lande, som har indgået aftalen, giver ret til færdsel på alle landenes afgiftspligtige veje.

3.6.2. Lovforslaget

Det foreslås at gennemføre de nødvendige konsekvensrettelser i forhold til digitaliseringen af afgiftsbetalingen. Pligten til at sælge papirbevis ændres således, at der bliver tale om pligt til at give betalingsadgang. Desuden foreslås det, at der igen bliver hjemmel til at straffe, første gang politiet ved kontrol i godstrafikken konstaterer, at der ikke er betalt vejbenyttelsesafgift. Politiet kan tilbageholde køretøjet, indtil afgift og bøde er betalt.

Det foreslås, at det bliver muligt for SKAT at afslutte en overtrædelse af lov om afgift af vejbenyttelse med et bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig og erklærer sig villig til at betale bøden. Der bliver således en dobbelt bemyndigelse, således at både politiet og SKAT kan udstede bøder. Denne hjemmel vil ud over overtrædelse af pligten til at tilbyde betalingsadgang, typisk kunne anvendes i forhold til overtrædelser, hvor der er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om der skal svares afgift af et køretøj, beregning af afgiftens størrelse eller ved afgørelser om afgiftsfritagelse eller refusion af afgift.

Den pågældende kan ved at nægte at betale bøden få sagen prøvet ved domstolene. Da der er tale om en straf, er det domstolene, der skal fastlægge principperne for udmåling af bøden. Den administrative praksis skal således være i overensstemmelse med retspraksis. Der foregår en løbende kontrol med den administrative sanktionspraksis i de sager, som kommer til domstolene, fordi den pågældende ikke vil vedtage et bødeforelæg.

Folketinget kan give meget detaljerede retningslinjer for, hvilket bødeniveau, der ønskes fra politisk side, men det er stadig domstolene, der i sidste instans fastlægger bødeniveauet.

Et bødeforelæg vil ofte blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en domsafsigelse. Samtidig indebærer et bødeforelæg, hvis det vedtages, en aflastning af domstolene og en hurtigere afgørelse af sagen.

I bemærkningerne til lovforslag L 4, folketingsåret 1994-95, fremgår det, at der vil kunne opkræves bøder af såvel danske som udenlandske førere af køretøjer, og at der derfor bør tages hensyn til bødeudmålingen i de andre aftalelande. Sanktionen for manglende betaling af vejafgift i de andre lande i samarbejdet ligger i Luxembourg, Nederlandene og Flandern på minimum ca. 250 euro og maksimum op til 5000 euro. Det danske bødeniveau er således lavere end hos tre af landene i samarbejdet.

Der er hjemmel til at skærpe bødestraffen, hvis der er tale om gentagelsestilfælde. Denne hjemmel har eksisteret siden vedtagelsen af den første lov nr. 956 af 25. november 1994, hvor det af bemærkningerne fremgår, at betaling af bøde ikke fritager den pågældende for at købe et bevis for vejbenyttelsesafgift snarest muligt hos den nærmeste forhandler. I modsat fald vil vedkommende kunne få en ny bøde.

Da afgiften fra 1. oktober 2008 kan betales digitalt, har politiet mulighed for at sikre betaling af afgiften, inden lastbilen får lov at fortsætte kørslen. Imidlertid kan chaufføren nøjes med at betale afgift for én dag, og muligheden for, at chaufføren bliver stoppet igen næste dag uden at have betalt vejafgift, er således til stede. Det er også muligt, at samme transportvirksomhed har flere lastbiler kørende i Danmark, uden at der er betalt vejafgift, hvilket ligeledes må anses for gentagelsestilfælde, da både transportvirksomheden og chaufføren er ansvarssubjekter.

Det er regeringens opfattelse, at den nuværende bøde på 1.500 kr. for manglende betaling af vejafgift, som har haft samme niveau siden 1994, kan hæves til 2.500 kr., så den ligger på linje med bødeniveauet i nogle af de andre lande i samarbejdet. Ved yderligere overtrædelser indtræder gentagelsesvirkningen, og bøden kan forhøjes med 2.500 kr. hver gang uden at komme i konflikt med det hensyn, der skal tages til sanktionsniveauet i de andre aftalelande.

3.7. Indirekte opgørelse af afgifter af bygas

3.7.1. Gældende ret

Bygasselskaber er pligtige til at lade sig registrere og opkræve statsafgifter af deres leverancer af bygas.

Efter lov om afgift af naturgas og bygas (gasafgiftsloven) og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven) skal bygasselskaberne opgøre en afgiftspligtig mængde bygas, hvoraf de skal betale henholdsvis gasafgift og CO₂-afgift.

Ved selskabernes leverancer af gas til forbrugerne er den afgiftspligtige mængde gas for en afgiftsperiode de leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger, i den pågældende afgiftsperiode. Tab af gas i gasledningerne, før gassen er leveret til forbrugerne, medregnes ikke til den afgiftspligtige mængde.

Afgiftssatserne i lovgivningen gælder pr. normal m³ (Nm³) gas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ). Det er således en mængde af disse Nm³ bygas, der er korrigeret med hensyn til brændværdi, som bygasselskaber skal opgøre i forbindelse med deres betaling af afgifter til staten.

Ved selskabernes leverancer af bygas skal fakturaen indeholde oplysning om bl.a. mængde af den afgiftspligtige gas og afgiftens størrelse. Det vil sige, at opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas og beregning af afgift af denne mængde foretages på basis af det målte gasforbrug hos de enkelte kunder (direkte opgørelse af afgifter).

Ovennævnte afgiftsregler gælder i almindelighed. Dermed gælder de for leverancer af bygas til kogebrug i boliger, som måtte afregnes efter fast takst.

Der er fastsat regler om bl.a. individuelle gasmålinger i Klima-, Energi- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling. Ifølge bekendtgørelsen skal der normalt være installeret målere til måling af forbruget af gas i den enkelte bolig. Der er i dag ikke mulighed for, at afregning af bygas til kogebrug i boliger sker til fast takst.

Med bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 er der implementeret forskellige ændringer i energieffektiviseringsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF). Der er dermed fastsat fælles regler bl.a. om målere, måling og fakturering vedrørende bygas.

3.7.2. Lovforslaget

Det foreslås, at bygasselskaberne får mulighed for at foretage indirekte opgørelse af afgifter for leverancer af gas til kogebrug i boliger, når gassen afregnes efter fast takst.

Ved indirekte opgørelse forstås, at den afgiftspligtige mængde gas til disse boliger opgøres på basis af relevante parametre, men uden at der kræves aflæsning af det målte individuelle gasforbrug, som registreres på de installerede gasmålere. De relevante parametre kunne eksempelvis være repræsentative stikprøver af forbruget hos de omfattede kunder og målt gastilførsel til gasnettet korrigeret for både nettabet og det målte forbrug andre steder end i de omfattede boliger. I bilag 1 til lovforslagets bemærkninger er vist et eksempel på opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas ved indirekte opgørelse af afgifter.

De bygasselskaber, der måtte ønske at benytte indirekte opgørelse, kan anmode SKAT om tilladelse hertil. SKAT giver tilladelsen, når der er rimelig sikkerhed for, at den indirekte opgørelse foretages efter betryggende procedurer m.v. Tilladelsen gives for en periode på tre år.

Forslaget forudsætter udstedelse af nye regler på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område, som giver mulighed for afregning af gas til kogebrug i boligheder til fast takst.

3.8. Elektricitet til belysning

3.8.1. Gældende ret

Afgift af elektricitet reguleres i elafgiftsloven, der implementerer energibeskatningsdirektivet.

Elektricitet, der anvendes til belysning, er specifikt reguleret i elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, hvoraf det fremgår, at elektricitet til belysning anses som forbrugt af den, som forbruger belysningen. Bestemmelsens imødegår skattetænkning for elektricitet, der anvendes til belysning.

3.8.2. Lovforslaget

Formålet med dette forslag er at fastsætte, at forbruget af elektricitet til belysning vil blive anset som forbrugt af den, der forbruger elektriciteten, fremfor af den der forbruger belysningen. Med ændringen sikres bestemmelsens fortsatte overensstemmelse med EU-retten.

Det foreslås endvidere at indsætte en særregel for virksomheder, der leverer belysning. På den måde vil den foreslåede bestemmelse også imødegå skattetænkning for elektricitet, der anvendes til belysning. Særreglen vil få betydning for virksomheder, der forbruger elektricitet til at producere belysning, som leveres til andre.

3.9. Nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider

3.9.1. Gældende ret

Biocider anvendes til bekæmpelse af organismer, der ikke gør skade på planter, f.eks. midler mod utøj på husdyr og midler mod svampe og skadedyr i tømmer.

Afgiften på biocider er reguleret i lov om afgift af bekæmpelsesmidler. Afgiften udgør henholdsvis 40, 30 eller 3 pct. af afgiftsgrundlaget afhængigt af, hvilken kategori af biocider, der afgiftspålægges. Afgiften på biocider er en værdiafgift på engrosprisen.

Det følger af bekæmpelsesmiddelafgiftsloven, at SKAT kan godtgøre bekæmpelsesmiddelafgift, når produkterne eksporteres til udlandet. Afgiften kan kun tilbagebetales, hvis engrosprisen eller afgiftens størrelse fremgår af fakturaen eller dokumenteres på anden tilstrækkelig vis.

Oplagshaverne kan i dag frivilligt vælge, om afgiftens størrelse skal fremgå som en selvstændig post på fakturaen. Umiddelbart er der intet incitament til at anføre afgiften på fakturaen, da prisen anvendes som et konkurrenceparameter. Hvis afgiftens størrelse fremgår, kan køber eller konkurrerende virksomheder regne engrospris og avance ud. Derudover kan afgiften med fordel lægges så langt tilbage i omsætningskæden som muligt for at undgå, at afgiften pålægges avancen. Som konsekvens kan virksomheder i senere omsætningsled ikke beregne afgiftens størrelse og derfor ikke få afgiften godtgjort ved eksport.

3.9.2. Lovforslaget

Det foreslås, at afgiftens størrelse ved eksport fremover kan bestemmes på et beregnet grundlag, såfremt det kun er fakturaprisen (detailprisen), der kendes. Princippet anvendes allerede i bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2, hvor afgiftsgrundlaget bestemmes på et beregnet grundlag ved salg fra registrerede virksomheder og direkte til forbrugerne.

Det foreslås, at afgiftsgrundlaget fastsættes til varens detailsalgpris med fradrag af 20 pct., jf. princippet i bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 8, stk. 2, hvor det lægges til grund, at avancen i detailledet er ca. 20 pct. Med ændringen vil det være muligt at fastlægge varens engrospris inklusiv afgift for derefter at kunne beregne afgiftens størrelse.

3.10. Etapevis ikrafttrædelse af målergrænse for NO_x-afgift

3.10.1. Gældende ret

Der skal som udgangspunkt betales NO_x-afgift ved udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding i stationære anlæg. Pligten til at betale afgift er udstrakt til at gælde for udledninger fra Danmarks søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde (Nordsøen).

For stationære stempelmotorer og turbiner skal der ske målinger, når anlæggets effekt overstiger

30 MW (målergrænse). Der skal betales NO_x-afgift på basis af de målte udledninger (outputbeskatning).

Virksomheder, som ikke måler udledninger fra deres stempelmotorer og turbiner i henhold til NO_x-afgiftsloven, belastes - i stedet for at skulle betale NO_x-afgift af målt udledning - af NO_x-afgift af deres forbrug af energiprodukter (inputbeskatning).

Ved denne inputbeskatning gælder dog afgiftsfritagelse for energiprodukter fra egen produktion af energiprodukter, der direkte medgår til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Dette skyldes en obligatorisk afgiftsfritagelse for denne situation i energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet). Det bemærkes, at der ikke gælder afgiftsfritagelse for denne situation i relation til NO_x-afgiften af målt udledning af NO_x (outputbeskatning).

Der er vedtaget nedsættelse af ovennævnte målergrænse fra 30 MW effekt til 10 MW effekt for stationære stempelmotorer og turbiner, jf. lov nr. 1385 af 28. december 2011 om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas (Højere afgift på luftforurening fra NO_x m.v.). Ifølge loven er skatteministeren bemyndiget til at sætte ændringen i kraft samlet, dvs. på en bestemt dato. Ændringen er ikke sat i kraft.

Det fremgår af forarbejderne til sidstnævnte lov, at det var forventningen, at der på Miljøstyrelsens område ville blive indført den samme målergrænse for disse stempelmotorer og turbiner. Det fremgår endvidere, at det var hensigten, at der skulle være tidsmæssig parallelitet mellem Skatteministeriets nye målerregler og Miljøstyrelsens forventede nye målerregler på området. Der henvises til lovforslag nr. L 32, som blev fremsat af skatteministeren den 21. november 2011.

Ovennævnte forventede nye målerregler på Miljøstyrelsens område er fastsat i følgende tre bekendtgørelser:

Bekendtgørelse nr. 1449 af 20. december 2012 om visse luftforurenende emissioner fra fyringsanlæg på platforme på havet.

Bekendtgørelse nr. 1450 af 20. december 2012 om begrænsning af emission af nitrogenoxider og carbonmonoxid fra motorer og turbiner.

Bekendtgørelse nr. 1453 af 20. december 2012 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg.

Miljølovgivningens nye målerregler sættes i kraft etapevist frem mod år 2021. For de landbaserede stempelmotorer og turbiner gælder typisk, at reglerne sættes i kraft efter udløbet af den otteårige retsbeskyttelse af den miljøgodkendelse, som omfatter anlægget. For de øvrige omfattede stempelmotorer og turbiner offshore m.v. er målerreglerne allerede trådt i kraft.

3.10.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der sker etapevis ikrafttrædelse af nedsættelsen af NO_x-afgiftslovens målergrænse fra 30 MW til 10 MW i anlægseffekt for stempelmotorer og turbiner.

Forslaget indebærer for det første, at den nye målergrænse for stempelmotorer og turbiner træder i kraft den 1. januar 2015 for denne type anlæg, når der fra og med den dato skal foretages målinger af NO_x-udledninger fra anlæggene efter regler på Miljøstyrelsens område. Det betyder f.eks., at for alle offshore-anlæggene træder målergrænsen i kraft den 1. januar 2015.

For det andet indebærer forslaget, at for de øvrige stempelmotorer og turbiner, som 1. januar 2015 ikke omfattes af krav om målinger af NO_x-udledninger efter miljøreglerne, træder den nye målergrænse i kraft for det enkelte anlæg på den specifikke dato, hvor anlægget skal opfylde krav om målinger af NO_x-udledninger efter miljøreglerne eller påbud udstedt i medfør af miljøreglerne.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget om forenkling i reglerne for varemottagere skønnes at give et begrænset merprovenu i form af en rentegevinst for staten. Det skyldes, at varemottagere efter de nye regler først kan fradrage afgiften ved eksport på angivelsen i forhold til i dag, hvor de kan modtage den tilsvarende godtgørelse, hvis de søger så snart, de har mulighed for det. Under de nuværende regler modtager varemottagerne typisk godtgørelsen omkring den 9. i måneden, mens de først vil få beløbet i form af et fradrag i afgiftsbetalingen den 15. i måneden efter de nye regler. Staten kan dermed have godtgørelsesbeløbet til rådighed i en længere periode, hvilket giver nogle begrænsede rentegevinster for staten. Provenuskønnet vedrørende de positive rentegevinster forudsætter, at varemottagere søger om godtgørelse efter de nuværende regler, så snart det er muligt.

Forslaget vedrørende skadesforsikringsafgiften, hvor det præciseres, at alle vejhjælpsabonnementer er omfattet af afgiftspligt, forhindrer et utilsigtet mindreprovenu.

Forslaget om indirekte opgørelse af bygas skønnes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser. Der skal stadig betales afgift af den forbrugte mængde gas. Det bemærkes, at forslaget er frivilligt for bygasselskaberne og forbrugere. Det må, alt andet lige forventes, at forbrugere, der har et forbrug væsentlig under det gennemsnitlige forbrug, fortsat vil ønske at måle deres forbrug. Forbrugere, der har et større forbrug af kogegas end gennemsnittet, forventes at ville overgå til indirekte opgørelse. Hvis forbrugere, der vælger indirekte opgørelse, har et væsentligt større forbrug, kan det medføre, at bygasselskabet ikke kan holde sig inden for acceptintervallet og derfor skal foretage repræsentative stikprøver. De repræsentative stikprøver vil så vise et højere forbrug, som der skal betales afgift af. Derfor vil der blive betalt afgift af den forbrugte mængde gas.

Forslaget vedrørende nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider forhindrer et utilsigtet merprovenu.

De økonomiske konsekvenser for det offentlige vedrørende selve målergrænsen for NO_x er indarbejdet i ændringsforslaget vedrørende NO_x-afgiften, jf. lovforslag nr. L32, folketingsår 2011-2012.

For så vidt angår offshore anlæg, er der ingen provenumæssige konsekvenser for det offentlige. For landbaserede anlæg skønnes der ikke at være nævneværdige mindreprovenu for det offentlige i forbindelse med den etapevise indførelse af målergrænsen.

De øvrige forslag skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det

offentlige.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter på i alt 1,6 mio. kr., som er fordelt med 1,0 mio. kr. til it-udvikling samt et ressourcetræk på ét årsværk svarende til 0,6 mio. kr.

SKAT vil endvidere have en mindre løbende besparelse på årligt op mod ét årsværk som følge af et færre antal udstedelser af bevillinger/godtgørelser samt registrering og kontrol af anmodninger om godtgørelse. Dette modsvares dog af et tilsvarende merforbrug på op mod ét årsværk som følge af øget kontrolindsats på en række andre initiativer i lovforslaget.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om ændrede regler for varemottagere vil betyde en administrativ lettelse for eksportvirksomheder. De berørte varemottagere kan få et rentetab, såfremt de efter de nuværende regler søger om godtgørelse, så snart det er muligt.

Forslaget om afskaffelse af banderoler på spiritus vil have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, da virksomhederne ikke længere skal købe banderoler.

Forslagene vedrørende skadesforsikringsafgiften medvirker til at sikre lige konkurrencevilkår mellem forsikringsselskaber og ikke-forsikringsselskaber, der udbyder vejhjælp.

Forslaget om afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure m.v. medfører, at nogle få virksomheder skal overgå til at anvende 0-momssats i stedet for standardmomssats, idet disse har betalt moms af salg af varer oplagt på toldoplæg i overensstemmelse med lovens nuværende ordlyd. Ændringen vil hverken medføre en lempelse eller yderligere byrder.

Virksomheder, der alene køber og videresælger varer, som er oplagt på toldoplæg eller på afgiftsoplæg, er allerede efter momslovens registreringsbestemmelser fritaget for momsregistrering. Virksomheder, der er omfattet af en af de andre toldordninger, som er omfattet af forslaget, vil med denne del af lovforslaget også blive fritaget for registreringspligt, hvilket er en administrativ lettelse.

Det forventes dog ikke, at der vil blive tale om en reduktion af væsentlig størrelsesorden.

Forslaget om indirekte opgørelse af bygas til kogebrug skønnes at medføre administrative lettelser for bygasselskaberne, såfremt de og kogekunderne vælger at bruge muligheden for indirekte opgørelse.

Forslaget om nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider skønnes at medføre positive økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der eksporterer biocider uden at kunne dokumentere afgiftens størrelse.

Forslaget om etapevis indførelse af målergrænse for NO_x skønnes ikke at medføre nævneværdige ændrede erhvervsøkonomiske konsekvenser. De erhvervsøkonomiske omkostninger af selve den nye målergrænse fremgår af lovforslag nr. L32, folketingsår 2011-2012. Med forslaget om etapevis indførelse skubbes tidspunktet for måling af NO_x for nogle anlæg, hvilket kortvarigt kan forbedre den økonomiske situation hos virksomhederne og kan give virksomhederne en begrænset rentefordel.

De øvrige forslag har ingen nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget er sendt i høring i Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER).

I forbindelse med forslaget vedrørende reglerne for varemottagere vurderes det, med væsentlig usikkerhed, at SKAT modtager 4.000-5.000 anmodninger om godtgørelse om året, hvoraf langt de fleste vedrører godtgørelse af afgift i forbindelse med eksport. Disse anmodninger om godtgørelse er byrdefulde for virksomhederne at udfylde og indsende, da det ikke kan ske via TastSelv, men skal ske ved printning af en blanket, som efterfølgende indsendes til SKAT. Forslaget vil derfor medføre erhvervsadministrative besparelser.

En afskaffelse af banderoler på spiritus vil have positive erhvervsadministrative konsekvenser.

Forslagene vedrørende skadesforsikringsafgiften skønnes samlet set at medføre begrænsede administrative byrder for erhvervslivet, idet udbydere af vejhjælpsabonnementer, som ikke er forsikringsselskaber, omfattes af afgiften.

Forslaget om toldoplæg m.v. og afgiftsoplæg vil ikke indebære administrative byrder for erhvervslivet, idet virksomheder ifølge lovforslaget, overgår fra at anvende standardmomssats til 0-momssats.

Virksomheder, der alene køber og videresælger varer, som er omfattet af en af de toldordninger, som er omfattet af forslaget, vil med denne del af lovforslaget blive fritaget for momsregistreringspligt, hvilket er en administrativ lettelse.

Tilsvarende administrativ lettelse vil der være for virksomheder, der ikke er momsregistreret i Danmark, og som køber og videresælger råvarer oplagt på et afgiftsoplæg i Danmark.

Det forventes dog ikke, at der vil blive tale om en reduktion af en væsentlig størrelsesorden.

Forslaget om indirekte opgørelse af bygas er frivilligt for bygasselskaberne. Forslaget kan medføre administrative lettelser for bygasselskaberne, såfremt de og kogekunderne vælger indirekte opgørelse. Dog vil selve ansøgningen om indirekte opgørelse være en administrativ byrde for virksomhederne, men det forventes, at de administrative byrder ved ansøgningen er betydeligt mindre end de administrative lettelser ved at bruge indirekte opgørelse.

Forslaget vedrørende belysning medfører et behov for udveksling af oplysninger mellem virksomheder. Denne udveksling skønnes at medføre meget begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget om etapevis indførelse af den nye målergrænse for NO_x kan midlertidigt udskyde de administrative omkostninger fra etablering af målinger af NO_x hos visse landbaserede virksomheder i perioden frem mod 2021.

De øvrige forslag har ingen nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om indirekte opgørelse af bygas har administrative konsekvenser for borgerne, såfremt de vælger at tilmelde sig den frivillige ordning. Efter tilmeldingen vil borgeren ikke skulle have foretaget de årlige aflæsninger af måleren, men kan dog være omfattet af de repræsentative stikprøver. Samlet vurderes det, at der ikke er tale om nævneværdige administrative konsekvenser for borgeren.

De øvrige forslag skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget om indirekte måling af bygas til kogebrug skønnes ikke at medføre et øget forbrug af bygas til kogebrug, og derfor forventes der ikke at være miljømæssige konsekvenser ved forslaget.

Forslaget om etapevis indførelse af målergrænse for NO_x-afgiften vil indfri de forventede miljømæssige konsekvenser af lovforslag nr. L32, folketingsår 2011-2012.

10. Forholdet til EU-retten

Afgiften på spiritus er reguleret i et EU-direktiv. Afskaffelsen af banderoler er i overensstemmelse med de rammer, der følger af direktivet.

Forslaget om afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure m.v. er i overensstemmelse med EU-retten. De udtrykkelige bestemmelser i loven om fritagelse for salg af varer omfattet af de omhandlede toldordninger, kræver høring af EU's momsudvalg, den såkaldte Momskomité.

Lov om afgift af vejbenyttelse bygger på et EU-direktiv. Der er indgået en mellemfolkelig samarbejdsaftale, der i dag foruden Danmark omfatter Beneluxlandene, Sverige og Tyskland. Aftalen forpligter det enkelte land til at kunne sanktionere manglende betaling af afgift. Tyskland opkræver dog ikke længere afgift og deltager kun med observatørstatus.

Lovforslaget skal notificeres som udkast i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden den 27. august til 26. september 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: 3F, 3F Privat Service, Hotel og Restauration, Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, AmCham Denmark, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, ATP, Autobranchens Handels- og Industriforening i Danmark, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Boligselskabernes Landsforening, Borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, British American Tobacco, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CAD, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, Centralorganisationen Søfart, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danish Export Association, Danish Operators, Danmarks Evalueringsinstitut,

Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskreditfond, Danmarks Statistik, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Bilforhandler Union, Danske Biobrændsels- og Kulimportørers Association, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Funktionærforbund, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk IT, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Lokalsyn, Dansk Metal, Dansk Misbrugsbehandling, Dansk Mode og Textil, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Sejlunion, Dansk Skibslieferandør Forening, Dansk Skibsmæglerforening, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Taxiråd, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Danske Dagblades Forening, Danske Ejendomsprojektudbyderes Brancheforening, Danske Halmleverandører, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Invalideorganisationer, De Samvirkende Købmænd, DEA, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, DIKO, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DTL, DT, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlejlighedernes Landsforening, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiform Danmark, Energiklagenævnet, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, ERFAGruppen-Bilsyn, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FDIH, FDM, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Foreningen af Danske Bryghuse, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen til Søfartens Fremme, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, Friluftsrådet, FSE, FSR - danske revisorer, FTF, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, Grundejernes Landsforening, Grundejernes Landsorganisation, Hjerteforeningen, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, International Transport Danmark, InvesteringsForeningsRådet, It-Branchen, KL, Kommunernes Revision, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Lejernes Landsorganisation i Danmark, LO, Lokale- og Anlægsfonden, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Metalemballagegruppen, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorhistorisk Samråd, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Parcelhusejernes Landsorganisation, Philip Morris, Plastindustrien, Post Danmark, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Retssikkerhedssekretariatet, Rigspolitichefen, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Karosseribyggere og Autooprettere i Danmark, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer,

Sammensluttede Danske Energiforbrugere, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, SIFA, Sikkerhedsstyrelsen, SKAT, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Sundhedskartellet, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Teleindustrien, Tinglysningsretten, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, Vedvarende Energi, VELTEK, Videncentret for Landbrug, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, Ældresagen og Økologisk Landsforening.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	<p>Lovforslaget om varemodtagere skønnes at kunne medføre et begrænset merprovenu i form af en beskeden rentegevinst.</p> <p>Forslaget om vejhjælpsabonementet forhindrer et utilsigtet mindreprovenu.</p> <p>Samlet vurderes der ikke at være nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.</p>	<p>Forslaget om etapevis indførelse af målergrænse i NOx-afgiften skønnes at medføre et ikke nævneværdigt mindreprovenu.</p> <p>Forslaget om nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider forhindrer et utilsigtet merprovenu.</p>
Administrative konsekvenser for det offentlige		<p>Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter på i alt 1,6 mio. kr.</p> <p>Derudover skønnes lovforslaget samlet ikke at medføre årlige administrative konsekvenser for det offentlige.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget om etapevis indførelse af målergrænse i NOx-afgiften (og dermed udskydelse af målerpligt for nogle anlæg) skønnes at medføre en begrænset økonomisk gevinst for nogle anlæg.</p> <p>Samlet vurderes forslagene ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.</p>	<p>Forslaget om varemodtagere skønnes at kunne medføre et beskedent rentetab for varemodtagere, da de efter de nye regler får godtgørelsen senere.</p>
Administrative		

konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne		Forslaget om indirekte opgørelse af bygas til kogekunder forventes at medføre begrænsede administrative konsekvenser for borgerne ved tilmelding. Samtidig opnås en administrativ besparelse ved at slippe for de årlige aflæsninger. Dog kan kunden stadig være omfattet af de repræsentative stikprøver. Samlet vurderes det, at der ikke er tale om nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget om etapevis indførelse af målergrænse i NO _x -afgiften vil indfri en del af de miljømæssige konsekvenser, der var forventet med lovforslag nr. L32, folketingsår 2011-2012.	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget skal notificeres som udkast i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse fradrage afgift i stedet for at søge godtgørelse af den betalte afgift af ubrugte varer, der er omhandlet i § 7, stk. 1, nr. 2 og 3 (levering af varer til udlandet og til fly samt til skibe på fem registertons brutto og derover).

Til § 2

Til nr. 1

Ændringen i § 15, stk. 2, 2. pkt., foreslås indsat for at give virksomheder i senere omsætningsled adgang til at få afgiften af eksporterede biocider godtgjort på et beregnet grundlag. Det bestemmes, at en vares afgiftsværdi ved eksport er varens detailpris med fradrag af 20 pct. Ved at fastsætte avancen til 20 pct. videreføres det allerede anvendte princip i

bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 8, stk. 2, der fastsætter, at i det tilfælde, hvor en registreret virksomhed også har salg til slutbrugeren, dvs. til en detailsalgspris, er afgiftsgrundlaget salgsprisen fraregnet 20 pct. Detailprisen fraregnet 20 pct. skal alene anvendes som afgiftsgrundlag, hvis der ikke findes en almindelig engrospris for den pågældende vare. Afgiften i engrosleddet bliver henholdsvis 40 pct., 30 pct. eller 3 pct., afhængig af hvilket type biocidmiddel der er tale om.

Afgiftsbetalingen kan udgøre i størrelsesordenen 5-64 kr. for en vare, der koster 200 kr. i detailpris, afhængig af afgiftens størrelse. Ved beregning heraf lægges det til grund, at afgiftsgrundlaget udgør 160 kr., idet 20 pct. af detailprisen er bestemt til at udgøre avancen, som der ikke skal svares afgift af ($200 \text{ kr.} \cdot (1-0,2) = 160 \text{ kr.}$). Afgiften bliver i engrosleddet henholdsvis 40 pct., 30 pct. eller 3 pct., hvor afgiftsgrundlaget er engrosprisen inkl. afgift.

Til nr. 2

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse fradrage afgift i stedet for at søge godtgørelse af den betalte afgift af bekæmpelsesmidler, der leveres til udlandet.

Til nr. 3

I bilag 1, kapitel 2, 2. afsnit, udgår sætningen "uanset om der er listet som enkeltstående eller kombinerede risikosætninger", da sætningen er unødvendig.

Til nr. 4

I bilag 1, kapitel 6, tabel 2 rettes en manglende decimal.

Til nr. 5

To steder i bilag 1, kapitel 6, i ligningerne under tabel 3 og 4 tilføjes en manglende decimal.

Til § 3

Til nr. 1

I § 1, stk. 1, nr. 2, udgår "jf. § 5, stk. 2", da henvisningen er fejlagtigt indsat.

Til nr. 2

I overskriften til § 3, stk. 1, tabel A og B, rettes i overskriften "*personbiler m.v.*" til "*biler m.v.*", da sidstnævnte beskrivelse er mere dækkende.

Til nr. 3

Afgiftsfritagelsen for biler, der er fritaget for registrering efter § 2, stk. 4, i lov om registrering af køretøjer, følger allerede af brændstofafgiftslovens § 1, der modsætningsvist bestemmer, at der svares afgift, hvis bilen skal registreres efter lov om registrering af køretøjer.

Til § 4

Til nr. 1

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for godtgørelse af den betalte afgift af stoffer omfattet af § 3 a, stk. 1, som er anvendt ved produktion af varer, der ikke er omfattet af bilag 1, og for varer omfattet af § 7, stk. 1, dvs. ved levering af varer til udlandet, som indeholder afgiftspligtige

stoffer (CFC, HFC, PFC og SF6), der enten er fremstillet her i landet, eller som der er betalt dækningsafgift af.

Det samme gælder ved levering af beskattede varer, herunder rene stoffer, til skibe i udenrigsfart.

Til § 5

Til nr. 1

Angivelsesreglerne for varemottagere findes i forvejen samlet i chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 3, (lovens kap. 1), råstofafgiftspligtige varer (lovens kap. 2) og dækningsafgiftspligtige varer (lovens kap. 3).

En registreret varemottager skal efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for godtgørelse i forbindelse med

- chokolade- og sukkervarer, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af afgiftsfri varer, som leveres til udlandet, og chokolade- og sukkervarer, der leveres til udlandet (§ 9, stk. 1),
- afgiftsberigtigede råstofafgiftspligtige varer, der erhvervsmæssigt overføres til en virksomhed, der er registreret for chokolade- og sukkervarer efter § 3, til fremstilling af chokolade- og sukkervarer, eller som anvendes til fremstilling af varer, som leveres til udlandet (§ 20, stk. 3),
- afgiftsberigtigede råstofafgiftspligtige varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet (§ 20, stk. 4), og
- afgiftsberigtigede dækningsafgiftspligtige varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet (§ 22, stk. 8).

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås, at overalt i CO₂-afgiftslovens ændres "lov om afgift af naturgas og bygas" til "lov om afgift af naturgas og bygas m.v." Der er tale om en ajourføring af bestemmelserne, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til § 7

Til nr. 1

I § 11, stk. 1, nr. 1, udgår "hvorved elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen". Den foreslåede ændring medfører, at virksomheder, der producerer belysning og er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få elafgiften tilbagebetalt, medmindre andet følger af elafgiftsloven § 11, stk. 2, og at elektricitet til belysning anses som forbrugt der, hvor elektriciteten forbruges, fremfor der hvor belysningen bliver forbrugt.

Til nr. 2

Med forslaget om indsættelse af § 11, stk. 2, 2. pkt., begrænses anvendelsen af lavere afgift for erhvervsmæssigt forbrug af elektricitet ved at undtage belysningsvirksomheder fra muligheden

for at få elafgiften godtgjort. For at videreføre hensigten bag værnsbestemmelsen vedrørende elektricitet til belysning i den gældende § 11, stk. 1, nr. 1, og den gældende adgang til godtgørelse i videst muligt omfang tillades belysningsvirksomheder alligevel adgang til godtgørelse af elafgift for elektricitet, der er medgået til at producere belysning, som afsættes. Adgangen til tilbagebetaling er betinget af, at virksomheden, der modtager den leverede belysning (modtagervirksomheden), ville have adgang til at få elafgiften af eget indkøb af elektricitet til belysning i virksomheden godtgjort, hvis virksomheden selv producerede belysningen ved anvendelsen af elektriciteten.

Det bemærkes, at det kun er den virksomhed, der anvender elektriciteten til at producere belysningen, som kan få afgiften godtgjort. Forslaget medfører, at belysningsvirksomheden fremover skal være bekendt med, om det er en godtgørelsesberettiget virksomhed, der leveres belysning til. Det er modtagervirksomhedens forbrug af belysning til godtgørelsesberettigede formål, der giver adgang til godtgørelse i belysningsvirksomheden, idet det er belysningsvirksomheden, der har forbrugt elektricitet til at producere belysning. Modtagervirksomheden forbruger belysningen, og kan ikke få godtgørelse for forbrug af elektricitet i belysningsvirksomheden.

Det foreslås med indsættelsen af § 11, stk. 2, 3. pkt., at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for dokumentation mellem belysningsvirksomheden og den virksomhed, der modtager belysningen, samt om administrationen af godtgørelsesordningen.

Godtgørelse af elafgift vil kræve, at den virksomhed, der modtager belysningen, leverer oplysninger om dette forhold til belysningsvirksomheden, og at belysningsvirksomheden kan dokumentere dette over for SKAT.

Til nr. 3

Bestemmelsen er tidligere vedtaget ved § 1, nr. 2, i lov nr. 555 af 2. juni 2014 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsettelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner). Rådet skal give tilladelse til indførelsen af bestemmelsen efter proceduren i energibeskatningsdirektivets artikel 19, før den kan sættes i kraft af skatteministeren. Rådets tilladelse foreligger ikke ved lovforslagets fremsættelse. Da § 7, nr. 2, indsætter to nye punktumner i § 11, stk. 2, flyttes denne ændring af lovtekniske årsager fra lov nr. 555 af 2. juni 2014 til dette lovforslag.

Til nr. 4

Det foreslås, at "lov om afgift af naturgas og bygas" ændres til "lov om afgift af naturgas og bygas m.v." Der er tale om en ajourføring af bestemmelserne, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en lovteknisk rettelse, da § 5, nr. 1, i lov nr. 554 af 2. juni 2014 om lov om ændring af momsloven og forskellige andre love (Ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private, one stop shop-ordningen, udvidelse af definitionen af investeringsgoder, ophævelse af ordningen for udenlandsk indregistrerede turistbusser m.v.) retter en forkert henvisning til momsloven § 3, stk. 7, i emballageafgiftsloven. Da § 3, stk. 7, i mellemtiden er blevet til § 3, stk. 5, med en fremrykket ikrafttrædelse i lov nr. 93 af 29. januar 2014 om lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Fremrykning af skatte- og afgiftslempelser og forhøjelse af beskæftigelsesfradraget m.v.), bør rettelsen af henvisningen indsættes her.

Til nr. 2

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for betalt afgift af afgiftspligtige emballager, som ubrugte eller med påfyldt indhold leveres til udlandet, og af den betalte afgift af afgiftspligtige poser, engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler, der leveres til udlandet.

Til § 9

Til nr. 1

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for godtgørelse af den betalte afgift af foderfosfat, der er leveret til udlandet, samt af foderfosfat, som er anvendt til andre formål end ernæring af dyr og produktion af ernæring til dyr, hvor hovedparten ikke afsættes til dyr på landbrugsvirksomheder.

Til § 10

Til nr. 1

En registreret varemottager skal efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for afgift i forbindelse med afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet.

Til § 11

Til nr. 1

Det foreslås, at i § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter ændres "lov om afgift af naturgas og bygas" til "lov om afgift af naturgas og bygas m.v." Der er tale om en ajourføring af bestemmelsen, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til § 12

Til nr. 1

Der foreslås en ændring af gasafgiftslovens § 6, stk. 1, som bl.a. fastslår, at for virksomheder, der er registreret for leveringer af afgiftspligtig gas, omfatter den afgiftspligtige mængde gas for en afgiftsperiode de leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder

acontoopkrævninger, i den pågældende periode.

Den foreslåede ændring består i, at der indsættes en henvisning til de foreslåede nye stykker, stk. 7-10, i gasafgiftslovens § 6. Med denne henvisning gøres det tydeligt i stk. 1, at disse nye stykker udgør en undtagelse til den gældende regel om opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas i stk. 1. Der henvises til nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås som nye stykker at indsætte stk. 7-10 i gasafgiftslovens § 6 om mulighed for bygasselskaber for at foretage indirekte opgørelse af afgifter af leverancer af bygas til visse kokekunder.

Efter den gældende regel i gasafgiftslovens § 6, stk. 1, er de registrerede virksomheders afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode de leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger, i den pågældende periode. Denne regel skal ses i sammenhæng med lovens § 14, stk. 2, hvorefter bygasselskabets faktura til kunder skal indeholde bl.a. oplysning om mængde af den afgiftspligtige gas. Det vil sige, at opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas foretages på basis af det målte gasforbrug hos de enkelte kunder (direkte opgørelse af afgifter). Med forslaget til det nye *stk. 7* foreslås en undtagelse hertil. Denne undtagelse skal ses sammen med forslaget om en parallel undtagelse med hensyn til kravene til fakturaer, som er omtalt i nr. 3.

Den foreslåede undtagelse i det nye stk. 7 vedrører den situation, hvor bygasselskaber afregner gasleverancer til kokebrug i boligenheder efter fast takst. Det er forudsat, at der i forbindelse med behandlingen af nærværende lovforslag eller senere udstedes nye regler på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område, som giver mulighed for afregning af gas til kokebrug i boligenheder til fast takst. I den situation vil gasprisen uden afgifter ikke være fastsat på grundlag af aflæsning af gasmåleren hos de enkelte kunder.

Undtagelsen indebærer, at bygasselskaberne får mulighed for at foretage indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas for leverancer af gas til kokebrug i boligenheder, når gassen afregnes efter fast takst. Den afgiftspligtige mængde gas, som skal opgøres, er den faktisk leverede mængde gas ved overgangen til forbrug i denne situation. Det skal gælde for den enkelte afgiftsperiode.

Ved indirekte opgørelse forstås, at den afgiftspligtige gasmængde opgøres på basis af relevante parametre, men uden at der - som i dag - skal ske aflæsning af de enkelte gasmålere. De relevante parametre til brug for den indirekte opgørelse kunne eksempelvis være repræsentative stikprøver af forbruget hos de omfattede kunder eller målt gastilførsel til gasnettet korrigeret for både nettab og målt forbrug hos de andre kunder.

I bilag 1 til lovforslagets bemærkninger er vist et eksempel på indirekte opgørelse for et bygasselskab, herunder med nærmere forklaring af beregningsmetoden i eksemplet.

Indirekte opgørelse kan også ske på andre måder, når den giver en tilsvarende præcision. Det kunne f.eks. være en opgørelse, som er baseret på halvårlige repræsentative stikprøver.

Med det foreslåede *stk. 8* fastlægges, hvilke betingelser, der skal være opfyldt, før en registreret virksomhed kan benytte indirekte opgørelse af afgifter på gas.

De bygasselskaber, der måtte ønske at benytte denne indirekte opgørelse, skal anmode SKAT om tilladelse hertil. Selskabets anmodning skal være vedlagt en beskrivelse af den metode og de procedurer, som selskabet vil anvende ved den ønskede indirekte opgørelse. Selskabet skal have fået tilladelsen til at benytte indirekte opgørelse, inden selskabet kan foretage den.

SKAT giver nævnte tilladelse, når der er rimelig sikkerhed for, at den indirekte opgørelse foretages efter betryggende procedurer m.v. Til bedømmelse heraf foretager SKAT en samlet vurdering, der tager udgangspunkt i, at de relevante parametre til opgørelsen skal kunne benyttes i en beregning af den afgiftspligtige mængde gas, som ikke afviger nævneværdigt fra den faktiske gasmængde. Der må ikke være indbygget afvigelser i beregningen, som systematisk undervurderer den faktiske gasmængde.

SKAT giver tilladelsen til indirekte opgørelse for en periode på tre år.

Efter det foreslåede stk. 8 kan SKAT fastsætte vilkår for indirekte opgørelse. Det vil sige, at SKAT i tilladelsen kan fastsætte, i hvilket omfang ansøgningens beskrevne metode og procedurer skal anvendes af bygasselskabet, når det foretager indirekte opgørelse.

I det foreslåede *stk. 9* foreslås regler for den situation, hvor et bygasselskab, som har SKATs tilladelse til indirekte opgørelse, inden for en afgiftsperiode (måned) ikke opfylder de vilkår, som fremgår af tilladelsen. I den situation skal selskabet straks orientere SKAT om forholdet. Selskabet skal senest foretage orienteringen i den efterfølgende afgiftsperiode.

Endvidere skal selskabet foretage opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas på grundlag af repræsentative stikprøver snarest muligt. Den opgjorte afgiftspligtige mængde gas må uden for enhver rimelig tvivl ikke være mindre end den faktisk leverede mængde gas til de omfattede boligheder i afgiftsperioden.

Med det foreslåede *stk. 10* foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger som en ansøgning om indirekte opgørelse skal indeholde.

Det bemærkes, at § 5, stk. 1, nr. 3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven) henviser til bestemmelserne i § 6 i gasafgiftsloven. Efter førstnævnte bestemmelse opgøres den CO₂-afgiftspligtige mængde gas for en afgiftsperiode efter bestemmelserne i gasafgiftslovens § 6. Det vil fortsat gælde, når de foreslåede ændringer af gasafgiftslovens § 6 vedrørende indirekte opgørelse er trådt i kraft.

Endelig foreslås som nye stykker at indsætte stk. 11 og 12 i gasafgiftslovens § 6. Denne ændring er tidligere vedtaget ved § 2, nr. 6, i lov nr. 555 af 2. juni 2014 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner). Ved den tidligere ændring, som endnu ikke er trådt i kraft, tilføjes de nye stykker 7 og 8 til gasafgiftslovens § 6. Da lovforslaget § 12, nr. 2, også tilføjer nye stykker til gasafgiftslovens § 6, flyttes den tidligere ændring af lovtekniske årsager fra lov nr. 555 af 2. juni 2014 til dette lovforslag.

Til nr. 3

Der foreslås at indsætte et 3. pkt. i gasafgiftslovens § 14, stk. 2.

Efter det gældende stk. 2 skal bygasselskabets faktura indeholde bl.a. oplysninger om mængde af den afgiftspligtige gas og afgiftens størrelse. Forslaget indebærer en undtagelse hertil, hvorefter disse oplysninger ikke skal fremgå af fakturaen for gas, der er omfattet af en tilladelse til indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Der henvises til nr. 2.

Det bemærkes, at § 12, stk. 1, nr. 3, i CO₂-afgiftsloven henviser til bestemmelserne i § 14 i gasafgiftsloven. Efter førstnævnte bestemmelse skal de omfattede registrerede virksomheder føre regnskab over CO₂-afgiftspligtig bygas efter bestemmelserne i gasafgiftslovens § 14. Det vil fortsat gælde, når de foreslåede ændringer af gasafgiftslovens § 14 vedrørende indirekte opgørelse er trådt i kraft.

Til § 13

Til nr. 1-3

Der er i konsumisafgiftsloven i dag ikke mulighed for afgiftsgodtgørelse, hvis f.eks. en varemottager eksporterer afgiftsberigtiget konsum-is. Det fremgik tidligere af SKATs juridiske vejledning, at der var mulighed for afgiftsgodtgørelse, hvilket formegentlig er årsagen til, at der nu eksisterer bevillinger, hvorefter afgiften kan tilbagebetales ved eksport. Passusen udgik ved gennemskrivningen af Den juridiske vejledning. Det følger sædvanligvis af en afgiftslov, at afgiften kan godtgøres ved eksport. Med den foreslåede ændring af varemottagerregistreredes administrative mulighed for godtgørelse til en lovhjemlet mulighed for fradrag, indføres samme regler som i andre afgiftslove i konsumisafgiftsloven.

Der er yderligere tale om en teknisk justering af ordlyden i § 1, stk. 4, for varemottagere og § 3, stk. 1, om oplagshavere, da virksomheder ifølge den nuværende ordlyd skal registrere sig som både varemottager og oplagshaver, hvis de mottager varer fra udlandet.

Til § 14

Til nr. 1 og 2

Det foreslås, at i kulafgiftslovens §§ 5 og 8 ændres "lov om naturgas og bygas" til "lov om afgift af naturgas og bygas m.v." Der er tale om en ajourføring af bestemmelserne, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til nr. 3

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for godtgørelse af den betalte afgift af:

- Varer, der tilføres en anden registreret virksomhed efter § 2, stk. 1,
- Varer, der leveres til udlandet, eller
- Varer, der fritages efter § 7 eller § 7 a, stk. 1.

Der kan ligeledes foretages fradrag for afgift betalt af varer anvendt til dampskibs-fart, bortset fra

lystfartøjer og jernbanedrift, jf. § 7, stk. 6.

Til § 15

Til nr. 1

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for afgift af de varer,

- der er omhandlet i lovens § 6, stk. 1, nr. 3,
- virksomheden har leveret til virksomheder registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, eller
- virksomheden har leveret til virksomheder, der i henhold til § 8 har opnået bevilling til afgiftsfritagelse for afgiftspligtige varer.

Til § 16

Til nr. 1

Det foreslås, at i NO_x-afgiftslovens § 3, stk. 4, 2. pkt., ændres "lov om naturgas og bygas" til "lov om afgift af naturgas og bygas m.v." Der er tale om en ajourføring af bestemmelsen, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til nr. 2

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for betalt afgift for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 7, stk. 1, nr. 1-4, samt varer der anvendes til færgedrift og erhvervsmæssig sejlads med visse fartøjer.

§ 17

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at opkrævningslovens § 11 a, som bestemmelsen i lov om afgift af lønsum m.v. § 10 a henviser til, blev ophævet ved lov nr. 408 af 8. maj 2006. Efter den tidligere gældende § 11 a i opkrævningsloven skulle virksomheder i registreringsfasen stille sikkerhed, hvis de ikke på registreringstidspunktet havde en minimumskapital på 125.000 kr. opgjort efter reglen i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7. Virksomheders registrering for lønsumsafgift var således betinget af en sikkerhedsstillelse på 125.000 kr. til dækning af det offentlige krav på bl.a. lønsumsafgift.

Optrækningslovens § 11 a blev med ovennævnte lovændring ophævet, idet en samtidig ændring af lovens § 11 gav SKAT forbedrede muligheder for at stille krav om sikkerhedsstillelse over for virksomheder, der er, eller udviser klare tegn på at være "dårlige betalere", og hvor SKAT får mulighed for at fratage allerede registrerede virksomheder registreringen.

SKAT kan i dag stille krav om sikkerhedsstillelse efter opkrævningslovens § 11 over for virksomheder, som er afgiftspligtige efter lov om afgift af lønsum m.v.

Til § 18

Til nr. 1

Det foreslås, at overalt i mineralolieafgiftsloven ændres "lov om afgift af naturgas og bygas" til "lov om afgift af naturgas og bygas m.v." Der er tale om en ajourføring af bestemmelserne, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til nr. 2

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for betalt afgift af:

- varer, der tilføres en autoriseret oplagshaver,
- varer, der tilføres en virksomhed, der i andre EU-lande er berettiget til at få dem tilført under suspension af afgiften,
- varer, der udføres til steder uden for EU,
- varer, der er fritaget for afgift efter § 9.

Til § 19

Til nr. 1 og 2

Efter den foreslåede affattelse af lovens § 12, stk. 2, indtræder momspligten ved indførsel (importmoms) i forbindelse med visse toldordninger først, når varen ikke længere er omfattet af en af disse ordninger. De omfattede toldordninger er midlertidig opbevaring, intern fællesskabsforsendelse, eksternt forsendelse, aktiv forædling og midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, og oplæggelse i Københavns Frihavn, på frilager eller på toldoplag.

Efter den foreslåede affattelse af lovens § 26 indtræder momspligten på tidspunktet for varens indførsel. Såfremt varen befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger m.v., indtræder momspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af ordningen.

Den nye affattelse indebærer ikke materielle ændringer af bestemmelserne. Der er alene tale om sproglig tilpasning til begrebsanvendelsen i toldlovgivningen.

Med hensyn til sletningen af "fortoldningstidspunktet", så er der efter Momssystemdirektivet ikke sammenfald mellem tidspunktet for varens indførsel og fortoldningstidspunktet. Den gældende retstilstand kan imidlertid opretholdes ved, at toldordningerne i § 12, stk. 2, udvides med midlertidig opbevaring. Der skal således fortsat ikke betales importmoms af varer, der henføres til midlertidig opbevaring i stedet for at blive fortoldet.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås, i overensstemmelse med lovens forarbejder, at det udtrykkeligt fremgår, at varer fra lande uden for EU, som ligger på toldoplag, kan sælges momsfrit. Tilsvarende foreslås det, at tredjelandsvarer, som er henført til toldordningerne eller procedurene for midlertidig opbevaring,

intern fællesskabsforsendelse, eksternt forsendelse, aktiv forædling eller midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførsel, kan sælges momsfrit. Samtidig foreslås det, at levering af ydelser i forbindelse med sådanne varesalg skal kunne ske momsfrit.

Herudover foreslås det, at andre varer og ydelser, som i overensstemmelse med toldreglerne for de pågældende ordninger leveres til brug for varer omfattet af toldordningerne midlertidig opbevaring, toldoplag eller aktiv forædling samt varer anbragt i frizone eller på frilager, kan leveres momsfrit.

Tilsvarende foreslås i overensstemmelse med momssystemdirektivet og momslovens forarbejder, at EU-varer, som er oplagt på afgiftsoplag oprettet i henhold til lovens § 34, stk. 4, kan leveres momsfrit. Det foreslås samtidig, at ydelser i forbindelse med leveringen samt levering af andre varer og ydelser til brug for varer omfattet af et afgiftsoplag skal være momsfritaget. Det foreslås i overensstemmelse med lovens forarbejder samtidig, at EU-varer, der leveres til sådanne oplag, kan leveres momsfrit.

Afgiftsoplag kan eksempelvis anvendes ved handel med korn, som er produceret og oplagret i Danmark. Mens kornet befinder sig på samme lager i Danmark, kan det f.eks. handles på varebørsen i London flere gange uden, at køberne modtager fysisk levering af kornet, idet kornet i stedet sælges. Sådanne handler er i momslovens forarbejder til bestemmelserne om afgiftsoplag forudsat at være momsfritaget.

Til nr. 4

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen præciseres i overensstemmelse med momssystemdirektivet således, at momsfritagelse for varer på frilager ikke længere er betinget af, at varerne er bestemt til udførsel til steder uden for EU.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 34, stk. 4,2. pkt., affattes, således at det fremover bliver en betingelse for godkendelse af et råvareafgiftsoplag, at der kan påvises et økonomisk behov for oplaget. Der er alene tale om en sproglig tilpasning til Momssystemdirektivet.

Til nr. 6

Det foreslås, at de særlige kontingentafgiftsoplag afskaffes.

Baggrunden for, at de pågældende afgiftsoplag i sin tid blev indført, var at lette virksomhedernes likviditet i forbindelse med indførsel af varer, som er undergivet mængdemæssige begrænsninger. Virksomhederne havde – og har – en interesse i at fortolde varerne, mens muligheden for at fortolde til en lavere toldsats end den normale toldsats er til stede, dvs. mens kontingenterne stadig er åbne, fordi en andel i kontingentet af varer til en lavere toldsats tildeles efter ”først-til-mølle-princippet”.

Pligt til at betale importmoms opstår i forbindelse med fortoldningen, og efter de tidligere gældende regler, hvorefter importmoms skulle betales efter en vis kortere kredittid, blev virksomhederne likviditets- og rentemæssigt belastet, fordi fradrag for importmoms først blev givet i forbindelse med den næstfølgende momsangivelse.

Efter de nugældende regler sker betaling og fradrag for importmoms for virksomhederne samtidigt i forbindelse med momsangivelsen, og importmoms er derfor ikke længere en

likviditetsbelastning for virksomhederne. Der ses derfor ikke længere at være behov for de særlige kontingentafgiftsoplag, da virksomhederne ikke længere opnår en likviditetsmæssig fordel ved at anvende dem.

Til nr. 7

Der er med den foreslåede bestemmelse i *stk. 7* tale om en lovfæstelse af gældende praksis for tildeling af bevilling til private virksomheder til at varetage udførselskontrol på vegne af SKAT i forbindelse med momsrefusion til rejsende (turister) fra tredjeland, der udrejser fra EU, jf. momslovens § 34, stk. 1, nr. 5.

Med forslaget til et nyt *stk. 8* gives hjemmel til skatteministeren til at fastsætte de nærmere betingelser for godkendelse af bevillingen. Disse betingelser fastsættes nærmere i momsbekendtgørelsen og vil også omfatte de nærmere krav til teknik og tilrettelæggelse af kontrollen.

Til § 20

Til nr. 1

Det fremgår af § 1 i lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., at der bl.a. skal betales afgift af ansvarsforsikringer for køretøjer, som er registreret efter færdselsloven. Reglerne i færdselsloven om registrering blev imidlertid ophævet med ikrafttræden af lov om registrering af køretøjer, der blev vedtaget i 2006 og som blev sat i kraft den 5. juni 2011 ved bekendtgørelse nr. 542 af 25. maj 2011.

Da reglerne om registrering således idag fremgår af lov om registrering af køretøjer, foreslås der med nærværende forslag gennemført en teknisk justering af § 1 i lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., således, at bestemmelsen fremover henviser til lov om registrering af køretøjer, hvoraf reglerne om registrering fremgår i dag.

Der er således med bestemmelsen alene tale om en teknisk konsekvensændring af henvisningen i den gældende bestemmelse.

Til § 21

Til nr. 1

Det foreslås, at i opkrævningslovens bilag 1, litra a, nr. 22, ændres "lov om afgift af naturgas og bygas" til "lov om afgift af naturgas og bygas m.v." Der er tale om en ajourføring af bestemmelsen, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til § 22

Til nr. 1

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for betalt afgift ved leverancer af varer til udlandet og varer, der

er anvendt i et lukket anlæg, hvor de afgiftspligtige varer nedbrydes fuldstændig til stoffer, der ikke indeholder organisk bundet klor, frit klor eller klorbrinte.

Til § 23

Til nr. 1

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for betalt afgift af varer leveret til udlandet, samt til forbrug om bord i skibe i udenrigsfart, og af de varer, der indgår i andre varer, som ikke er omfattet af afgiftspligten, og den samlede vare eksporteres.

Registrerede varemottagere, der ligeledes er montagevirksomheder, skal tage fradrag for montagespild.

Til § 24

Til nr. 1

I § 2, stk. 1, nr. 18, ændres "testbiler" til "testkøretøjer" for ikke at udelukke anvendelsen af nogle køretøjstyper.

Til nr. 2

I § 3, stk. 2, ophæves 3.-5. pkt., da perioden for afgiftsnedsættelse for dieseldrevne personbiler er udløbet.

Til nr. 3

Ændringen er en konsekvensrettelse af, at reglerne for registrering af køretøjer er flyttet fra færdselsloven til lov om registrering af køretøjer.

Til nr. 4

I § 10, stk. 4, 2. pkt., foretages en præcisering ved indsættelsen af "mindst".

Til § 25

Til nr. 1

Der er tale om en teknisk præcisering af den eksisterende formulering i § 1, stk. 1, nr. 2. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 1 -3, er ikke kumulative kriterier, hvilket præciseres med nærværende ændring fra ordet "og" til ordet "eller".

Til nr. 2

Skatterådet har ved afgørelsen SKM2013.646.SR fastslået, at ordlyden i den nuværende § 14 skal fortolkes indskrænkende. Det betyder, at det med bestemmelsens nuværende ordlyd ikke er tilstrækkeligt, at forsikringstypen er listet i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, idet denne for at være omfattet af afgiften også skal være leveret af et forsikringsselskab.

Det har været hensigten med afgiften, at den skulle pålægges præmien på al skadesforsikring. Vejrhjælpsydelse/assistanceydelse udgør skadesforsikring, jf. bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, forsikringsklasse 18. Virksomheder, der kun leverer denne form for ydelse, og ikke andre typer forsikringsydelser, er undtaget fra de nærmere regler i lov om finansiel virksomhed, som gælder for forsikringsselskaber. Ændringen medfører, at disse virksomheder også bliver afgiftspligtige. Vejrhjælpsydelse/assistanceydelse bliver således generelt afgiftspligtige, uanset om de leveres af et egentligt forsikringsselskab eller af en virksomhed, der ikke er et egentligt forsikringsselskab omfattet af reguleringen heraf i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 3

Det foreslås at indføre en oplysningspligt for virksomheder, der virker som forsikringsformidlere, herunder mæglere, agenter m.v. Kredsen af virksomheder, som oplysningspligten skal gælde for, afgrænses ved at henvise til de typer af virksomhed, der er omfattet af lov om forsikringsformidling. Det drejer sig efter denne lovs § 2 om forsikrings- og genforsikringsmæglere, forsikringsagenter, underagenter og forsikringsdistributører.

Oplysningspligten medfører, at SKAT kan anmode forsikringsagenter, forsikringsmæglere m.v. om at afgive oplysninger om forsikringer, hvor agenten/mægleren m.fl. har medvirket ved formidlingen, herunder ved indgåelsen af forsikringsaftalen og/eller gennemførelsen af det løbende forsikringsforhold, f.eks. ved opkrævning af forsikringspræmier. Oplysningerne kan f.eks. bestå i kopi af aftaler mellem parterne i forsikringsforhold, policer, præmieopkrævninger og lignende.

SKAT kan kun anmode om oplysninger efter bestemmelsen, hvis det ikke har været muligt på anden måde at fremskaffe oplysninger om forsikringerne hos f.eks. forsikringsselskaberne, og hvis det skønnes nødvendigt for foretagelse af en konkret kontrol. Brugen af bestemmelsen skal således ske under iagttagelse af reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Til § 26

Til nr. 1

Det foreslås, at § 9 i spiritusafgiftsloven ophæves, således at spiritusholdige varer fremover ikke skal banderoleres før udlevering til forbrugssalg. Retstilstanden vil således fremover være tilsvarende den for salg af vin, som siden 2001 heller ikke er omfattet af banderoleringsordningen.

Til nr. 2-8

Forslaget til nærværende ændringer af spiritusafgiftsloven skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 26, nr. 1. Som konsekvens af, at banderoleringsordningen foreslås ophævet, foreslås reglerne for regnskabsførelse af banderolerede varer tilsvarende ændret. De foreslåede ændringer i nr. 2 medfører, at autoriserede virksomheder fremover ikke længere skal opgøre den afgiftspligtige mængde af varer efter spiritusafgiftsloven på baggrund af banderolering, men derimod alene på baggrund af den afgiftspligtige mængde af varer, som den har udleveret.

Den foreslåede ændring i nr. 3 er en naturlig konsekvens af ophævelsen af banderoleringsordningen, idet opgørelsen fremover ikke kan foretages på grundlag af udlevering af banderolerede varer, som virksomheden har banderoleret eller modtaget i uberigtiget stand. De

foreslåede ændringer i nr. 4 og 8 er en konsekvens af de ændringer, som følger af nr. 1-3.

Med de foreslåede ændringer i nr. 5-7 ophæves som led i afskaffelse af banderoleringsordningen i spiritusafgiftsloven, virksomhedernes pligt til kvartalsvis at afstemme, hvad der er henholdsvis banderoleret og solgt af afgiftspligtige varer efter spiritusafgiftsloven. Forslaget ændrer imidlertid ikke ved, at autoriserede virksomheder stadig skal føre regnskab med tilgangen af afgiftspligtige varer.

Til § 27

Til nr. 1

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for betalt afgift for leverancer af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold i samme omfang som nævnt i § 7, stk. 1, nr. 1-4.

Til § 28

Til nr. 1

Med forslaget hjemles adgang til salg af groftskåret tobak i enkeltportioner, når salget sker til forbrug på salgsstedet. Med henvisningen til lovens § 1, stk. 1, nr. 2, opretholdes udgangspunktet om forbud mod løssalg, idet portionssalg, med nærværende forslag, alene omfatter groftskåret røgtobak.

Til nr. 2

Der er efter tobaksafgiftsloven kun mulighed for at blive registreret varemottager vedrørende cigarer, cerutter og cigarillos, jf. § 10, stk. 2.

En registreret varemottager skal efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for afgift betalt i forbindelse med erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg i et andet EU-land (§ 10 a, stk. 7) og leverancer af varer til udlandet (§ 29, stk. 4).

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med art. 8 og 19, stk. 2, i Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, hvorefter SKAT som national skattemyndighed er forpligtet til at levere oplysninger til EU-Kommissionen om virksomheders indkøb og eventuel videresalg af varer på tobaksafgiftsområdet.

De oplysninger, som virksomhederne med bestemmelsen skal afgive, svarer til de oplysninger, som SKAT tidligere har anmodet om med hjemmel i tobaksafgiftslovens § 21, stk. 4, hvorefter SKAT kan anmode erhvervsdrivende om at afgive oplysninger, men bestemmelsen er udformet med henblik på kontrol og ikke på en fast tilbagevendende oplysningspligt. Den foreslåede bestemmelse er alene møntet på autoriserede oplagshavere og varemottagere.

Til nr. 4

Det foreslås, at der kan anvendes dagbøder ved virksomheders manglende efterlevelse af den med nærværende lovforslag samtidig foreslåede indførelse af en ny § 18, stk. 4, hvorefter autoriserede

oplagshavere og varemodtagere, der er omfattet af loven, for hvert kvartal i statistisk øjemed skal afgive oplysninger til SKAT om deres indkøb og eventuel videresalg af afgiftspligtige varer.

For i videst muligt omfang at muliggøre en opfyldelse af den oplysningspligt, som efter art. 8 og 19, stk. 2, i Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011, tilkommer SKAT, er det nødvendigt med en sanktionsmulighed, hvorefter autoriserede oplagshavere og varemodtagere kan blive mødt med dagbøder ved manglende indlevering af de nævnte oplysninger til SKAT, idet en manglende fremsendelse af de nævnte oplysninger vil kunne medføre, at Danmark som EU-medlemsland ikke opfylder sine EU-retlige forpligtelser i henhold til det nævnte direktiv.

Til nr. 5

Manglende fremsendelse af oplysninger skal kunne straffes i de tilfælde, hvor virksomheden forsætligt eller groft uagtsomt tilsidesætter sin oplysningspligt efter den foreslåede § 18, stk. 4, jf. lovforslagets § 28, nr. 3. Sanktionsniveauet skal svare til praksis for overtrædelse af den nuværende bestemmelse i lovens § 18.

Til § 29

Til nr. 1

Vejbenyttelsesafgiftslovens § 9 om pligt til at sælge papirbevis foreslås ændret således, at færge-selskaber, rederier m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn, har pligt til at give adgang til betaling for køretøjer, der er hjemmehørende i stater, der ikke er omfattet af aftalen af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje.

Til nr. 2

§ 14, stk. 2, nr. 1, foreslås ændret, så færge-selskaber og rederier m.v. kan straffes for ikke at tilbyde adgang til betaling af vejbenyttelsesafgift eller at opkræve betaling af brugeren for at stille ydelsen til rådighed.

Til nr. 3

§ 14, stk. 2, nr. 2, foreslås ændret således, at der igen bliver hjemmel til at straffe, første gang politiet ved kontrol i godstrafikken konstaterer, at der ikke er betalt vejbenyttelsesafgift. Politiet kan tilbageholde køretøjet, indtil afgift og bøde er betalt.

Til nr. 4

Ved ændringen af § 14, stk. 5, bliver det muligt for SKAT at afgøre en overtrædelse af lov om afgift af vejbenyttelse med et bødeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig og erklærer sig villig til at betale bøden. Der bliver således en dobbelt bemyndigelse, således at både politiet og SKAT kan udstede bøder. Denne hjemmel vil ud over overtrædelse af § 14, stk. 2, nr. 1, typisk kunne anvendes i forhold til overtrædelserne i § 14, stk. 1, hvor der er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om der skal svares afgift af et køretøj, beregning af afgiftens størrelse eller ved afgørelser om afgiftsfritagelse eller refusion af afgift.

Til § 30

Til nr. 1

Bemyndigelsen i § 4, stk. 15, er overflødig og foreslås ophævet.

Til nr. 2

I § 4 a, stk. 2, 2. pkt., henvises der fejlagtigt til § 4, stk. 1 og 2., 2. pkt. Denne henvisning foreslås rettet, så der korrekt henvises til § 4, stk. 1 og 2.

Til nr. 3

Bemyndigelsen i § 4 a, stk. 4, 2 pkt., foreslås ophævet, da den er overflødig pga. Danmarks fastkursaftale med eurozonen.

Til nr. 4

Bestemmelsen foreslås ophævet, da der ikke udstedes en egentlig kvittering ved digitale kvitteringer.

Til nr. 5

Bestemmelsen foreslås ophævet, da det allerede følger af vægtafgiftslovens § 1, der modsætningsvist bestemmer, at der svares afgift, hvis bilen skal registreres efter lov om registrering af køretøjer.

Til nr. 6

Bestemmelsen foreslås ophævet, da bemyndigelsen ikke bruges.

Til nr. 7

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den svarer til bemyndigelsen i § 13, og derfor er overflødig.

Til § 31

Til nr. 1

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for betalt afgift af varer leveret til udlandet.

Til § 32

Til nr. 1

En registreret varemottager kan efter den foreslåede bestemmelse på den månedlige afgiftsangivelse foretage fradrag for betalt afgift i forbindelse med erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg i et andet EU-land (lovens § 6a, stk. 7), varer til særlige formål (§ 11, stk. 1) og leverancer af varer til udlandet (§ 11, stk. 4).

Til § 33

Til nr. 1

Bestemmelsen, som foreslås ophævet, er tidligere vedtaget ved § 1, nr. 2, i lov nr. 555 af 2. juni 2014 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner). Ændringen skal tillades af Rådet efter proceduren i energibeskatningsdirektivets artikel 19, før den kan sættes i kraft af skatteministeren. Rådets tilladelse foreligger ikke ved lovforslagets fremsættelse, og ændringen er derfor endnu ikke sat i kraft. Bestemmelsen ophæves udelukkende af lovtekniske årsager. Bestemmelsen indsættes igen med lovforslaget § 7, stk. 3, som stk. 2, 4. pkt., i § 11 i lov om afgift af elektricitet.

Til nr. 2

Bestemmelsen, som foreslås ophævet, er tidligere vedtaget ved § 2, nr. 6, i lov nr. 555 af 2. juni 2014 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner). Bestemmelsen ophæves udelukkende af lovtekniske årsager. Bestemmelsen indsættes igen med lovforslaget § 12, nr. 2, som stk. 11 og 12, i § 6 i lov om afgift af naturgas og bygas.

Til § 34

Til nr. 1

Der foreslås en ny affattelse af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 4, stk. 2, i lov nr. 1385 af 28. december 2011 om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas (Højere afgift på luftforurening fra NO_x m.v.).

Efter den gældende § 4, stk. 2, i ovennævnte ændringslov fastsætter skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelsen i ændringslovens § 1, nr. 1. Bestemmelsen i ændringslovens § 1, nr. 1, skal sættes i kraft samlet, dvs. på en bestemt dato. Det er ikke sket.

Bestemmelsen i ændringslovens § 1, nr. 1, indebærer en nyaffattelse af § 1, stk. 2, nr. 1, i lov om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven).

Ovennævnte nye affattelse af § 1, stk. 2, nr. 1, i NO_x-afgiftsloven betyder, at en målergrænse vedrørende udledning af NO₂-ækvivalenter for energianlæg i form af stempelmotorer eller turbiner nedsættes fra 30 MW til 10 MW i samlet nominel termisk indfyret effekt. Det vil sige, at der skal foretages AMS-måling (Automatisk Målende System) eller lignende måling af anlæggets udledninger af NO₂-ækvivalenter, når effekten er større end de 10 MW (målergrænsen). Det vedrører både landbaserede anlæg og anlæg i dansk kontinentalsokkelområde (Nordsøen).

Den nye affattelse af § 1, stk. 2, nr. 1, i NO_x-afgiftsloven er nærmere omtalt i lovforslag nr. L 32 om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas (Højere afgift på luftforurening fra NO_x m.v.), som blev fremsat den 21. november 2011 af skatteministeren. Der henvises til lovforslag nr. L 32.

Det fremgår af lovforslag nr. L 32, at det var forventningen, at der på Miljøstyrelsens område ville blive indført den samme målergrænse for disse stempelmotorer og turbiner. Det fremgår endvidere, at det var hensigten, at der skulle være tidsmæssig parallelitet mellem Skatteministeriets nye målerregler og Miljøstyrelsens forventede nye målerregler på området.

Miljølovgivningens nye målerregler er udstedt, men gennemføres etapevist frem mod år 2021. For landbaserede stempelmotorer eller turbiner, som er omfattet af en miljøgodkendelse, gælder, at målerreglerne først sættes i kraft efter udløbet af den otteårige retsbeskyttelse af miljøgodkendelsen dog inden den 7. januar 2021. For alle andre anlæg, hvor det ikke er tilfældet, er målerreglerne allerede trådt i kraft. Det sidste gælder f.eks. for stempelmotorer og turbiner offshore.

Disse nye målerregler, som findes på Miljøstyrelsens område, er fastsat i tre bekendtgørelser, som er omtalt kort i det følgende:

For det første har miljøministeren udstedt bekendtgørelse nr. 1449 af 20. december 2012 om visse luftforurenende emissioner fra fyringsanlæg på platforme på havet. Bekendtgørelsen fastlægger bl.a. krav om måling af emission af NO_x fra stempelmotorer og turbiner med en nominel termisk indfyret effekt større end 10 MW placeret på platforme på havet. Målinger på fyringsanlæg i form af nævnte motorer og turbiner, hvor anlægget er etableret inden den 7. januar 2013, skal være gennemført inden den 1. juli 2013. For nye anlæg er gennemførelsesdatoen i stedet den 7. januar 2013 eller straks.

For det andet har miljøministeren udstedt bekendtgørelse nr. 1450 af 20. december 2012 om begrænsning af emission af nitrogenoxider og carbonmonoxid fra motorer og turbiner. Eksisterende motorer og turbiner, der hver især har en indfyret termisk effekt over 10 MW, skal være forsynet med AMS-måling (Automatisk Målende System) af NO_x, senest fra den 7. januar 2021. For nye anlæg er datoen i stedet den 7. januar 2013 eller straks.

For det tredje har miljøministeren udstedt bekendtgørelse nr. 1453 af 20. december 2012 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg. For så vidt angår eksisterende anlæg, som er omfattet af bekendtgørelsen, skal motorer og turbiner, der hver især har en indfyret termisk effekt over 10 MW, være forsynet med AMS-måling af NO_x, når tilsynsmyndigheden ved påbud har fastsat krav om AMS-måling efter bekendtgørelsen, dog senest den 7. januar 2021. For nye anlæg, som er omfattet af bekendtgørelsen, skal motorer og turbiner, der hver især har en indfyret termisk effekt over 10 MW, umiddelbart være forsynet med AMS-måling af NO_x.

For så vidt angår sidstnævnte to bekendtgørelser overvejer Miljøstyrelsen, hvorvidt der bør ske præciseringer vedrørende tidspunktet for etablering af AMS-måling af NO_x for anlæg, som er omfattet af en miljøgodkendelse, og hvor den otteårige retsbeskyttelsesperiode ikke er udløbet og udløber inden den 7. januar 2021.

På den baggrund foreslås en ny affattelse af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 4, stk. 2, i

ændringslov nr. 1385 af 28. december 2011, som ændrer NO_x-afgiftsloven.

Det foreslås, at den omtalte målergrænse på 10 MW for stempelmotorer og turbiner i NO_x-afgiftsloven indføres etapevist ligesom på Miljøstyrelsens område. Det foreslås nærmere, at den nye målergrænse i NO_x-afgiftsloven indføres fra og med den 1. januar 2015, men at de landbaserede stempelmotorer eller turbiner, som på det tidspunkt endnu ikke skal overholde denne målergrænse efter regler eller påbud på Miljøstyrelsens område, først skal overholde målergrænsen på 10 MW i NO_x-afgiftsloven, når de skal overholde den samme målergrænse efter regler eller påbud på Miljøstyrelsens område.

Dermed tages der hensyn til, at der i lovforslag nr. L 32 var et ønske om tidsmæssig parallelitet mellem Skatteministeriets regler og Miljøstyrelsens nye målerregler på området.

Til § 35

Til stk. 1

Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2.

Til stk. 2

Det foreslås, at tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 7, nr. 3, fastsættes af skatteministeren. Ifølge § 9 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 om lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner) fastsætter skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 1. Ikrafttrædelsen afventer Rådets tilladelse, jf. proceduren i energibeskatningsdirektivets artikel 19. Rådets tilladelse foreligger ikke ved lovforslagets fremsættelse, og ændringen er derfor endnu ikke sat i kraft. Af lovtekniske årsager foreslås § 1, nr. 2, i lov nr. 555 af 2. juni 2014 ophævet. Afhængig af hvornår tilladelsen fra rådet foreligger, sættes § 7, nr. 3, i kraft sammen med § 1, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til stk. 3

Det foreslås, at § 2, nr. 1, får tilbagevirkende kraft fra den 1. juli 2013. Omlægningen af bekæmpelsesmiddelafgiftsloven, som trådte i kraft den 1. juli 2013, havde ikke taget højde for, at de daværende prismærker på biocidmidlerne forsvandt, og at det derfor ville være svært for virksomhederne at dokumentere afgiftens størrelse. Forslaget i § 2, nr. 1, der giver virksomheder mulighed for at få afgiften tilbagebetalt på et beregnet grundlag, er et begunstigende tiltag, der bør have tilbagevirkende kraft.

Til stk. 4

Af lovtekniske årsager tages denne bestemmelse med, da den relaterer sig til denne paragrafs nr. 3. § 7, nr. 3, finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiften kan anvendes ifølge Rådets tilladelse til afgiften efter artikel 19 i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51. Skatteministeren bekendtgør i forbindelse med ikrafttrædelsen, jf. stk. 2, tidspunktet efter 1. pkt.

Bilag 1

Eksempel 1 på indirekte opgørelse af bygas

Acceptinterval på 93-97 pct.	Produceret bygas, Nm ³ (39,6 MJ)	Antal kokekunder med fast takst	Gennemsnitligt forbrug hos kokekunder med fast takst, Nm ³	Samlet forbrug hos kokekunder med fast takst, Nm ³ , afgiftspligtigt	Forbrug hos kunder med målt forbrug, Nm ³ , afgiftspligtigt	Forbrug i alt, Nm ³ , afgiftspligtigt	Beregnet nettab, Nm ³	Samlet forbrug ud af produktion, pct.
2015	15.000.000	135.000	20,0	2.700.000	11.500.000	14.200.000	800.000	94,7
2016	15.000.000	138.000	20,0	2.760.000	11.150.000	13.910.000	1.090.000	92,7
2016 - korrektion	15.000.000	138.000	20,6	2.842.800	11.150.000	13.992.800	1.007.200	93,3
2017	15.000.000	139.000	20,6	2.863.400	11.200.000	14.063.400	936.600	93,8

Anm.: Det gennemsnitlige forbrug, der anvendes i den 3-årige periode 2015-2017, er baseret på historiske data. I 2016 konstateres det, at nettabet er større end de maks. tilladte 7 pct. Derfor foretages der repræsentative stikprøver i 2016 for at se, om det store beregnede nettab skyldes et større forbrug hos kunder med fast takst eller f.eks. et brud på et rør. Hvis de repræsentative stikprøver viser, at forbruget er steget, så det er uden for acceptintervallet, foretages der korrektion på opkrævningen for 2016, i eksemplet en ændring fra 20,0 Nm³ til 20,6 Nm³. De anførte Nm³ gas er med en nedre brændværdi på 39,6 MJ.

Eksempel fortsat

Acceptinterval på 93-97 pct.	Produceret bygas, Nm ³ (39,6 MJ)	Antal kokekunder med fast takst	Gennemsnitligt forbrug hos kokekunder med fast takst, Nm ³	Samlet forbrug hos kokekunder med fast takst, Nm ³ , afgiftspligtigt	Forbrug hos kunder med målt forbrug, Nm ³ , afgiftspligtigt	Forbrug i alt, Nm ³ , afgiftspligtigt	Beregnet nettab, Nm ³	Samlet forbrug ud af produktion, pct.
2018	15.500.000	141.000	20,3	2.862.300	11.800.000	14.662.300	837.700	94,6
2019	15.500.000	141.000	20,3	2.862.300	11.500.000	14.362.300	1.137.700	92,7
2019 – evt. korrektion	15.500.000	141.000	20,3	2.862.300	11.500.000	14.362.300	1.137.700	92,7
2020	15.500.000	141.000	20,3	2.862.300	11.700.000	14.562.300	937.700	94,0

Anm.: Det gennemsnitlige forbrug, der anvendes i den 3-årige periode 2018-2020, er baseret på repræsentative stikprøver.

I 2019 konstateres det, at nettabet er større end de maks. tilladte 7 pct. Men de repræsentative stikprøver viser, at forbruget ikke er steget, og derfor fastholdes det gennemsnitlige forbrug på 20,3 Nm³. Det konstateres samtidig, at der har været et brud på et rør, der kan bidrage til forklaringen om det relativt høje nettab. De anførte Nm³ gas er med en nedre brændværdi på 39,6 MJ.

Supplerende forklaring til eksemplet

Bilaget viser et eksempel på, hvordan den indirekte opgørelse af bygas kan se ud for et bygasselskab fra 2015-2020.

For gas kan nettabet (forskellen mellem produktion og forbrug) variere en del afhængigt af, om det har været et varmt eller et koldt år, evt. brud på rør og typen af rør. Nettabet kan derfor variere på tværs af bygasselskaber. Det er derfor vanskeligt at fastlægge et nettab som en fast andel af den producerede mængde bygas. Modellen, der foreslås, tillader, at de forskellige bygasselskaber kan have forskellige nettab og deraf forskellige acceptintervaller. Acceptintervallet viser, hvor stor en andel af produktionen, der skal være forbrugt. I eksemplet er acceptintervallet på 93-97 pct. Det betyder, at der må være et nettab på 3-7 pct.

Når den forbrugte mængde bygas ud af den samlede mængde bygas er inden for acceptintervallet, der fastlægges af SKAT på baggrund af en konkret ansøgning, skal der ikke foretages korrektion i løbet af den treårige periode. Acceptintervallet er det interval, der som udgangspunkt accepteres. Hvis acceptintervallet ikke overholdes, kræves der yderligere dokumentation. Dokumentationen kan betyde, at overskridelsen af acceptintervallet accepteres.

Eksemplet tager udgangspunkt i antallet af normal kubikmeter (Nm^3) gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ, der anvendes til kogebrug. I praksis vil bygas have en væsentlig lavere brændværdi pr. Nm^3 , da gassen er fortyndet med luft. Der skal derfor ske en omregning for at nå en brændværdi på 39,6 MJ.

I eksemplet er der taget udgangspunkt i en situation, hvor der i 2015 sendes 15 mio. Nm^3 bygas ud i rørene. Der er 135.000 kokekunder, der har valgt indirekte opgørelse. Det gennemsnitlige forbrug, baseret på historiske data, er opgjort til 20,0 Nm^3 . Det giver et samlet forbrug hos kunder med indirekte opgørelse på 2,7 mio. Nm^3 , som det fremgår af eksemplet kolonne fem. Kunder med målt forbrug har i 2015 et forbrug på 11,5 mio. Nm^3 . Forbruget hos de målte kunder og kunder med indirekte opgørelse udgør det samlede forbrug i 2015, 14,2 mio. Nm^3 . Nettabet udgør $15 \text{ mio. Nm}^3 - 14,2 \text{ mio. Nm}^3 = 0,8 \text{ mio. Nm}^3$, svarende til et forbrug på 94,7 pct. ($14,2/15 \cdot 100$).

I 2016 bliver det samlede forbrug, opgjort som andel af produktion, 92,7 pct. Acceptintervallet er i eksemplet på 93-97 pct. Acceptintervallet overholdes derfor ikke i 2016. Derfor skal der foretages repræsentative stikprøver for at tjekke, om forbruget er steget, eller om der kan være andre forklaringer på det relativt høje nettab. De repræsentative stikprøver viser, at forbruget er steget, og der foretages derfor en korrektion af den mængde gas, der opkræves afgift af i 2016. 2017-forbruget baseres på de repræsentative stikprøver i 2016.

I anden periode er forbruget for 2018 baseret på repræsentative stikprøver hos kunderne med indirekte opgørelse. I 2019 er forbrugets andel af produktionen under acceptintervallet. Der foretages derfor repræsentative stikprøver hos kunderne med indirekte opgørelse. De repræsentative stikprøver viser, at forbruget ikke er steget, og samtidig konstateres der et brud på et rør. Derfor fastholdes forbruget på 20,3 Nm^3 .

Bygasselskaberne skal blandt andet ved uregelmæssigheder foretage repræsentative stikprøver for at skønne over gennemsnitsforbruget. De repræsentative stikprøver skal foretages blandt kunder, der har valgt indirekte opgørelse. Stikprøven skal måle et forbrug i løbet af et helt år. Hvis det ikke er muligt, skal den repræsentative stikprøve være baseret på en repræsentativ

måned, og f.eks. ikke en sommermåned, hvor det må antages, at mange ikke er hjemme, hvilket medfører et lavere forbrug af bygas til kogebrug end i andre perioder.

En repræsentativ stikprøve kan være tilfældigt udtrukket. Det er også en mulighed at forsøge at tilrettelægge (stratificere) sammensætningen af stikprøven, hvis man på forhånd har de relevante oplysninger om respondenterne. Ved at bruge stratificering kan bygaskunderne opdeles i f.eks. bydel, antal personer i husstanden m.v., og derefter tages der simple stikprøver herfra.

Ved en tilfældigt udtrukket stikprøve skal forskellige husstandsstørrelser og geografiske områder stadig være repræsenteret i stikprøven for at sikre, at der ikke er skævhed i stikprøven.

Stikprøven skal være baseret på et 95 pct.-konfidensinterval.

Bilag 2

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov
Gældende formulering *Lovforslaget*

§ 1

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-Batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, som ændret ved § 80 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 7 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 5 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 18 ---

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 3-5 ---

1. I § 18, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:
”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 1, fradrages.”

§ 2

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008, som ændret bl.a. ved lov nr. 594 af 18. juni 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 15 ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder godtgørelse af den betalte afgift af bekæmpelsesmidler, der leveres til udlandet.

Stk. 3 ---

1. § 15, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:
”Hvis der ikke findes en almindelig engrospris for biocider m.v. omfattet af § 7, er afgiftsværdien ved eksport varens detailpris med fradrag af 20 pct.”

§ 24 ---

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive afgiftsbetalingen for plantebeskyttelsesmidler og den afgiftspligtige værdi for biocider m.v., som

2. I § 24, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:
”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 15, stk. 2, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 3-5 ---

3. I bilag 1, kapitel 2, 2. pkt., udgår ” - uanset om de er listet som enkeltstående eller kombinerede risikosætninger”.

4. I bilag 1, kapitel 6, tabel 2, ændres ”0,330” til: ”0,333”.

5. To steder i bilag 1, kapitel 6, ændres ” $F_{Ia} = (0,0021/LC50) \times 30$ ” til: ” $F_{Ia} = (0,00021/LC50) \times 30$ ”.

§ 3

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 40 af 16. januar 2014, foretages følgende ændringer:

§ 1. Der svares afgift, herunder tillæg til statskassen efter denne lov, af følgende biler, hvis bilen skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer:

- 1) Personbiler, der er indrettet til befording af højst 9 personer, føreren medregnet.
- 2) Varebiler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, jf. § 5, stk. 2.

Stk. 2 ---

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, udgår ”, jf. § 5, stk. 2”.

2. I § 3, stk. 1, tabel A og B, ændres i overskriften ”personbiler m.v.” til: ”biler m.v.”

3. § 8 ophæves.

§ 8. Der betales ikke afgift af en bil, der er fritaget for registrering efter § 2, stk. 4, i lov om registrering af køretøjer.

§ 4

I lov om afgift af CFC og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, som ændret ved § 76 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 11 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 2 i lov nr. 522 af 12. juni 2009 og § 7 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, foretages følgende ændring:

§ 3 d ---

Stk. 3. De i stk. 1 nævnte varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen.

Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2, 3 og 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 4-5 ---

§ 10 a ---

Stk. 3. De erhvervsdrivende varemottagere, der er nævnt i stk. 1, skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter §§ 2-8 i opkrævningsloven.

Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 4-6 ---

1. I § 3 d, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 3 a, stk. 3, og § 7, stk. 1, fradrages.”

§ 5

1. I § 10 a, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 1, § 20, stk. 3 og 4, samt § 22, stk. 8, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres ”lov om afgift af naturgas og bygas” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.” og ”lov om afgift af naturgas og bygas.” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.”

§ 7

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 4. januar 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 711 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 3 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 11. Virksomheder, der er registreret efter

1. I § 11, stk. 1, nr. 1, udgår ”hvorved

merværdiafgiftsloven, kan bortset fra de nævnte tilfælde i stk. 2 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

1) af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, hvorved elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen,

2) ... 3) ---

Stk. 2-19 ---

§ 11 ---

Stk. 2. Tilbagebetaling kan dog ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilag I til nærværende lov nævnte ydelser, jf. dog stk. 3.

Stk. 3-19 ---

§ 11 ---

Stk. 2. Tilbagebetaling kan dog ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilag I til nærværende lov nævnte ydelser, jf. dog stk. 3.

Stk. 3-19 ---

§ 11 ---

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling i det omfang, en måling af det faktiske forbrug vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² pr. måned. I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes. 1. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. En forholdsmæssig del af afgiften af

elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen,"

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

"Tilbagebetaling finder endvidere ikke sted for virksomheder, der afsætter belysning, med undtagelse af afsætning af belysning til virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, i det omfang modtagervirksomheden har adgang til at få elafgiften af el til belysning i virksomheden godtgjort. Skatteministeren kan fastsætte regler for dokumentation mellem virksomhederne og administration."

3. I § 11, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Afgift efter § 6 a, stk. 1, tilbagebetales ikke.«

4. I § 11 stk. 6, 3. pkt., og stk. 9, 1. pkt.,

ændres "lov om afgift af naturgas og bygas" til: "lov om afgift af naturgas og bygas m.v."

kulde, der forbruges til både tilbagebetalingsberettigede formål og ikketilbagebetalingsberettigede formål, kan tilbagebetales, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel kan opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til tilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Virksomheden kan i stedet vælge at opgøre den ikketilbagebetalingsberettigede andel som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til ikketilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Såfremt målingen af køleenergi til ikketilbagebetalingsberettigede formål ikke foretages i umiddelbar nærhed af det anlæg, hvor kulden produceres, tillægges den målte ikketilbagebetalingsberettigede køleenergi 10 pct. For formål, som er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 3, 7. pkt., gælder det samme, som gælder for formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, i 6. og 7. pkt.
Stk. 7-19 ---

§ 8

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 7. august 2013, som ændret ved § 3 i lov nr. 789 af 28. juni 2013 og § 5 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 3 ---

Stk. 5. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6 ---

§ 7 a ---

Stk. 3. De erhvervsdrivende varemottagere, der er nævnt i stk. 1, skal efter udløbet af hver

1. I § 3, *stk. 5*, ændres

”merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,” til:
”momslovens § 47, stk. 1,”.

2. I § 7 a, *stk. 3*, indsættes efter *1. pkt.*:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet § 6, stk. 2 og 3,

afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter §§ 2-8 i opkrævningsloven. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 4-8 ---

§ 14 ---

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af foderfosfat, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2, 3 og 5-7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 3-5 ---

§ 16 a ---

Stk. 4. De i stk. 3 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 5-7 ---

fradrages.”

§ 9

I lov nr. 469 af 9. juni 2004 om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 14, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:
”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 1, fradrages.”

§ 10

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 56 af 29. januar 2008, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 16 a, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:
”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 24, stk. 1, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

§ 11

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 675 af 15.

september 1998, som ændret senest ved § 106 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 2. Virksomheder, der kan få tilbagebetalt afgift efter følgende love, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen få afgiften tilbagebetalt månedsvis:

1) ... 3) ---

4) Lov om afgift af naturgas og bygas.

5) ---

Stk. 2-3 ---

1. I § 2, stk. 1, nr. 4, ændres "lov om afgift af naturgas og bygas." til: "lov om afgift af naturgas og bygas m.v."

§ 12

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 3 i lov nr. 93 af 29. januar 2014, foretages følgende ændringer:

§ 6. For virksomheder registreret efter § 3, stk. 1, er den afgiftspligtige mængde gas for en afgiftsperiode de leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger, i den pågældende periode, samt virksomhedens eget forbrug af gas, i det omfang det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 10 og § 10 a. Registrerede kraftvarmeværker kan fradrage gas, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 3, stk. 4 og 5.

Stk. 2-6 ---

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres "leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger," til: "leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger, jf. dog stk. 7-10,".

Nye bestemmelser.

2. I § 6 indsættes som stk. 7-10:

"Stk. 7. Registrerede virksomheder kan for en afgiftsperiode foretage indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas for leverancer af gas til kogebrug i boligenheder, når gassen afregnes efter fast takst, jf. stk. 8. Den afgiftspligtige mængde gas, jf. 1. pkt., er den faktisk leverede mængde gas ved overgangen til forbrug i afgiftsperioden.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas efter stk. 7 for en periode på tre år, når der er

sikkerhed for, at opgørelsen vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af den metode og de procedurer, som den registrerede virksomhed vil anvende ved indirekte opgørelse efter stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Stk. 9. Opfylder den registrerede virksomhed ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 8 for en afgiftsperiode, skal virksomheden straks meddele det til told- og skatteforvaltningen. Endvidere skal virksomheden foretage opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas på grundlag af repræsentative stikprøver snarest muligt. Den opgjorte afgiftspligtige mængde gas må uden for enhver rimelig tvivl ikke være mindre end den faktisk leverede mængde gas til de omfattede boligenheder i afgiftsperioden.

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til indirekte opgørelse efter stk. 8.

Stk. 11. Den registrerede virksomhed skal verificere energiindholdet i gas omfattet af § 1, stk. 1, 2. pkt., hvoraf der betales afgift, og virksomheden skal på forlangende over for told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation herfor.

Stk. 12. Skatteministeren kan fastsætte regler for dokumentation efter stk. 11.”

§ 14 ---

Stk. 2. Ved udlevering af afgiftspligtig gas fra en registreret virksomhed skal fakturaen indeholde oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, varemottagerens navn, leveringsstedet, art og mængde af den afgiftspligtige gas samt afgiftens størrelse. Hvis udlevering finder sted fra andre end registrerede virksomheder, skal leverandøren, såfremt mottageren er registreret efter merværdiafgiftsloven, på forlangende udstede en faktura med de nævnte oplysninger.

Stk. 3-4 ---

3. I § 14, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

”For udlevering af gas, som er omfattet af en tilladelse til indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas, jf. § 6, stk. 7-9, skal fakturaen ikke indeholde oplysning om mængde af den afgiftspligtige gas og afgiftens størrelse.”

§ 13

I lov om afgift af konsum-is, jf.

lovbekendtgørelse nr. 115 af 31. januar 2012, som ændret ved § 5 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1 ---

Stk. 4. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne om erhvervsdrivende varemottagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 5-7 ---

§ 3. Virksomheder, der erhvervs-mæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. Virksomheder, der driver mellemhandel med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen. Virksomheder, der kun fremstiller konsum-is i softicemaskiner og lignende apparater af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, skal ikke registreres.

Stk. 2-3 ---

§ 5 a. De i § 1, stk. 5, nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 2-3 ---

1. I § 1, stk. 4, indsættes efter ”tilsvarende anvendelse”: ”, jf. dog § 3, stk. 1”.

2. I § 3, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: ”Virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at anmelde sig som varemottager hos told- og skatteforvaltningen, jf. § 1, stk. 5.”

3. I § 5 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.: ”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 4, stk. 4, fradrages.”

§ 14

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 5 ---

Stk. 15. Registrerede virksomheder efter § 2, stk. 1, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer omfattet

1. I § 5, stk. 15, og § 8, stk. 5 og 8, ændres ”lov om afgift af naturgas og bygas” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.”

af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden eller fraført denne. Decentrale og industrielle kraft-varme-værker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas, kan ved opgørelsen fradrage kul, der er indeholdt i varmeliverancen til virksomheder, der er registreret for forbrug af varme, jf. § 3, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 16-24 ---

§ 8 ---

Stk. 5. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 4, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 3. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 6-7 ---

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov

om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 63,8 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 53,2 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 38,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.

Stk. 9-14 ---

§ 10 a ---

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2

2. § 10 a, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 7, stk. 6 og 7, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 3-5 ---

§ 19 ---

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer med et afgiftspligtigt kvælstofindhold, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen, jf. dog §§ 7 og 8. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 3-5 ---

§ 3 ---

Stk. 4. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbrænder varer omfattet af bilag 1, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen, når virksomheden råder over en lagerkapacitet på mindst 1.000 t eller 1.000 m³ til opbevaring af varer, bortset fra virksomheder, der oplagrer varer omfattet af bilag 1, nr. 17-20. Endvidere kan virksomheder, som er registreret efter § 3, stk. 1, 3 eller 5, i lov om afgift af naturgas og bygas, registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5-6 ---

§ 15 ---

Stk. 2. Erhvervsdrivende varemottagere skal

§ 15

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 22. august 2013, som ændret ved § 7 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 19, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:
"Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 10, stk. 1, nr. 1-3, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen."

§ 16

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 26. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011 og § 6 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, 2. pkt., ændres "lov om afgift af naturgas og bygas" til: "lov om afgift af naturgas og bygas m.v."

2. § 15, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:
"Ved angivelsen og indbetalingen kan

efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgifter heraf til told- og skatteforvaltningen.

Angivelsen og betalingen sker efter §§ 2, 3, 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 3-6 ---

afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 3 og 4, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

§ 17

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 31. august 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 782 af 28. juni 2013, foretages følgende ændring:

§ 10 a. Ved anmeldelse til registrering af en virksomhed gælder § 11 A, stk. 1, 2, 4 og 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

1. § 10 a ophæves.

§ 18

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres ”lov om afgift af naturgas og bygas” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.” og ”lov om afgift af naturgas og bygas.” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.”

§ 7 —

Stk. 3. Registrerede varemodtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 4-12 ---

2. § 7, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:
”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 10, stk. 1, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen.”

§ 19

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 2 i lov nr. 1637 af 26. december 2013 og § 1 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 12 ---

Stk. 2. Når varen ved indførslen henføres under en ordning vedrørende forsendelse af varer inden for EU, aktiv forædling og midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, eller varen ved indførslen oplægges i Københavns Frihavn, på frilager eller på toldoplag, indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af en af disse ordninger.

§ 26. Afgiftspligten indtræder på tidspunktet for varens indførsel (fortoldningstidspunktet). Såfremt varen befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger mv., indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af ordningen.

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

1) ... 18) ---

19) Levering af varer til oplæggelse i Københavns Frihavn eller levering af varer, der er oplagt i Københavns Frihavn, samt levering af ydelser, der foretages på de oplagte varer. Levering af varer til oplæggelse på frilager eller levering af varer, der er oplagt på frilager, såfremt varerne er bestemt til udførsel til steder uden for EU, samt levering af ydelser, der er direkte knyttet til de oplagte varer.

Stk. 2-7 ---

Nye bestemmelser.

1. § 12, *stk. 2*, affattes således:

”*Stk. 2.* Når varen ved indførslen henføres under en ordning vedrørende midlertidig opbevaring, intern fællesskabsforsendelse, ekstern forsendelse, aktiv forædling og midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, eller varen ved indførslen oplægges i Københavns Frihavn, på frilager eller på toldoplag, indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af en af disse ordninger.”

2. I § 26, *1. pkt.*, udgår

”(fortoldningstidspunktet)”.

3. I § 34, *stk. 1, nr. 19*, affattes således:

”19) Levering af varer bestemt til toldbehandling og omfattet af midlertidig opbevaring, levering af varer bestemt til at skulle anbringes i Københavns Frihavn eller levering af varer, der er oplagt i Københavns Frihavn, levering af varer bestemt til at skulle anbringes på frilager eller levering af varer, der er oplagt på frilager, levering af varer bestemt til anbringelse på eller oplagt på toldoplag, levering af varer bestemt til eller omfattet af aktiv forædling, samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.”

4. I § 34, *stk. 1*, indsættes som *nr. 20 og 21*:

”20) Levering af varer henført under en ordning vedrørende intern fællesskabsforsendelse, ekstern forsendelse, eller midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, samt levering af varer og ydelser i forbindelse med leveringen. 21) Levering af varer, der er bestemt til at skulle henføres til eller er henført til et afgiftsoplag samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.”

§ 34 ---

Stk. 4. Efter ansøgning meddeler told- og skatteforvaltningen tilladelse til afgiftsoplæg for råvarer nævnt i bilaget til denne lov. Det er en betingelse, at de pågældende varer omsættes på varebørser, eller der i øvrigt kan påvises et behov for oplaget. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af tilladelse, for regnskabsføring samt for hæftelse.

Stk. 5-7 ---

§ 34 ---

Stk. 5. Efter ansøgning meddeler told- og skatteforvaltningen tilladelse til afgiftsoplæg for varer, der ved indførslen til EU har været undergivet mængdemæssige begrænsninger. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af tilladelse, for regnskabsføring samt for hæftelse.

Stk. 6-7 ---

Nye bestemmelser.

§ 1. Efter bestemmelserne i denne lov svares en afgift til statskassen af ansvarsforsikringer for de ifølge færdselsloven registrerede motorkøretøjer, traktorer, påhængsvogne, sættevogne, sidevogne og påhængsredskaber. Endvidere svares afgift af ansvarsforsikringer for cykler med hjælpemotor (knallerter).

5. § 34, stk. 4, 2. pkt., affattes således: "Det er en betingelse, at der kan påvises et økonomisk behov for oplaget."

6. § 34, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

7. I § 34 indsættes som stk. 7 og 8:

"*Stk. 7.* Virksomheder der ønsker at foretage attestation om udførsel af varer omfattet af § 34, stk. 1, nr. 5, skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for godkendelse af virksomheder efter stk. 7."

§ 20

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 12. marts 2007, som senest ændret ved § 8 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 1, 1. pkt., ændres "de ifølge færdselsloven" til: "de ifølge lov om registrering af køretøjer".

§ 21

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 23. september 2013, foretages følgende ændring:

1. I *bilag 1, liste A, nr. 22*, ændres ”lov om afgift af naturgas og bygas.” til: ”lov om afgift af naturgas og bygas m.v.”

§ 22

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, som ændret ved § 89 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 17 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 8 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. *§ 17, stk. 2*, indsættes efter *1. pkt.*:
”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 8, stk. 1 og 2, fradrages.”

§ 17 —

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelse og betaling sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 3-6 ---

§ 23

I pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, som ændret ved § 90 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 24 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 10 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. *§ 17, stk. 2*, indsættes efter *1. pkt.*:
”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 1-3, fradrages.”

§ 17 —

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3, §§ 5-7 og § 8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 3-6 ---

§ 24

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 10. januar 2014, foretages følgende ændringer:

§ 2. Fritaget for afgift er:

1) ... 17) ---

18) specialindrettede køretøjer, som anerkendte almennyttige organisationer anskaffer og benytter til testbiler for handicappede,

19) ... 21) ---

Stk. 3-4 ---

§ 3 ---

Stk. 2. For nye biler, der er forsynet med selealarmer, nedsættes afgiften med 200 kr. pr. selealarm. Nedsættelsen kan maksimalt ydes for 3 alarmer. For nye dieseldrevne personbiler, hvor emissionen af partikler højst udgør 5 mg pr. kilometer nedsættes afgiften med 3.500 kr. i årene 2007 til og med 2010. For nye varebiler i kategori N1, hvor emissionen af partikler højst udgør 5 mg pr. kilometer, nedsættes afgiften med 3.500 kr. i årene 2007 til og med 2011. Emissionen fastslås i overensstemmelse med bilag I til Rådets direktiv 70/220/EØF af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer og senere ændringer heraf.

Stk. 3-4 ---

§ 3 b ---

Stk. 2. Der betales afgift af køretøjer, der skal registreres efter færdselsloven.

Registreringspligten og derved afgiftspligten indtræder den dato, hvor køretøjet tages i anvendelse her i landet af en herboende.

Afgiften opkræves for hele den kontraktfastsatte leasingperiodes varighed.

Afgiften udgør

1) ... 3) ---

Stk. 3-10 ---

§ 10 ---

1. I § 2, stk. 1, nr. 18, ændres "testbiler" til: "testkøretøjer".

2. § 3, stk. 2, 3.-5. pkt., ophæves.

3. I § 3 b, stk. 2, 1. pkt., ændres "efter færdselsloven" til: "efter lov om registrering af køretøjer".

4. I § 10, stk. 4, 2. pkt., indsættes efter "dog":

Stk. 4. Den afgiftspligtige værdi af et køretøj, der er mere end 35 år gammelt, jf. § 4, stk. 8, og som fremtræder som ved første registrering, er køretøjets brugsværdi. Er der for samme køretøj udbetalt godtgørelse efter § 7 b, fastsættes afgiften dog til den udbetalte godtgørelse.

Stk. 5 ---

§ 1. Der skal betales afgift til statskassen af præmier for skadesforsikringer i følgende tilfælde:

1) ---

2) når den forsikrede risiko er placeret her i landet, uanset hvor aftalen er indgået, og

3) ---

Stk. 2-3 ---

§ 1 ---

Stk. 3. Ved skadesforsikring forstås forsikring af risici, der er kategoriseret som skadesforsikring i lov om finansiel virksomhed.

Ny bestemmelse.

”mindst”.

§ 25

I lov nr. 551 af 18. juni 2012 om afgift af skadesforsikringer, som ændret ved § 10 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres ”indgået, og” til: ”indgået, eller”.

2. I § 1, stk. 3, ændres ”som skadesforsikring i lov om finansiel virksomhed” til: ”som skadesforsikring i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed”.

3. I § 14 indsættes som stk. 2:
”Stk. 2. Juridiske og fysiske personer omfattet af § 2 i lov om forsikringsformidling skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om forsikringer, som personen har deltaget i formidlingen af, og hvor præmien er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer.”

§ 26

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som blandt andet ændret ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 10 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

§ 9. Afgiftspligtige varer tilføres virksomheder, der er autoriseret efter § 7, i uberigtiget stand, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Afgiftspligtige varer, der udleveres i flasker mv., skal forinden udlevering fra den autoriserede virksomhed forsynes med en banderole efter nærmere fastsatte bestemmelser, jf. dog stk. 3. Banderolen skal være påtrykt oplysninger om den banderolerende virksomheds tildelte banderolenummer og i øvrigt indeholde de af told- og skatteforvaltningen til enhver tid krævede oplysninger. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at varerne i stedet for med banderole forsynes med andet lukke påtrykt tilsvarende oplysninger.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at spiritus på flasker mv. modtaget fra udlandet overføres i ubanderoleret stand mellem autoriserede virksomheder.

Endvidere skal spiritus til de i § 15, stk. 1, nævnte formål udleveres i ubanderoleret stand.

Stk. 4. Virksomheder, der ikke fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, må dog kun i uberigtiget stand få tilført banderolerede varer, som videresælges en gros til andre handlende, restauratører mv. Det samme gælder for virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, såfremt de afsætter andre varer end drikkevarer, og engrossalget af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, og af vin er mindre end halvdelen af det samlede salg af disse varer, beregnet efter engrosværdien.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om banderolering af varer, der fra udlandet erhverves af den, der er omfattet af reglerne for midlertidigt registrerede varemodtagere efter § 7, stk. 4 og 5.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler om betaling for banderoler.

§ 10. De autoriserede virksomheder skal for hver afgiftsperiode, der er på en måned, opgøre den afgiftspligtige mængde.

Stk. 2-3 ---

1. § 9 ophæves.

2. I § 10, stk. 1, indsættes efter ”den afgiftspligtige mængde”: ”på baggrund af den udleverede mængde bortset fra varer, der er omfattet af § 14”.

§ 10 —

Stk. 2. Opgørelsen foretages på grundlag af udleveringen af banderolerede varer, som virksomheden har banderoleret eller modtaget i uberigtiget stand, bortset fra banderolerede varer, der er omfattet af § 14, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3 ---

§ 10 —

Stk. 3. De udleverede varer medregnes i opgørelsen efter stk. 2, uanset om udleveringen sker for virksomhedens egen regning eller for anden regning, og uanset om varerne er endeligt solgt eller leveret i konsignation eller på anden måde. Til udleveringen efter stk. 2 medregnes også varer, der er forbrugt af virksomheden eller udleveret uden modydelse.

§ 12. De autoriserede virksomheder skal for hvert kvartal opgøre den afgiftspligtige udlevering af banderolerede varer. Opgørelsen skal foretages på grundlag af mængden af varer, som virksomheden har banderoleret eller modtaget i banderoleret stand, uden at afgiften er berigtiget, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af banderolerede varer, der omfattes af § 14, stk. 1, nr. 1 og 4. Hvis udleveringen efter denne opgørelse overstiger summen af de i kvartalet efter § 10 opgjorte afgiftspligtige udleveringer, betales der afgift af forskellen.

Stk. 2-4 ---

§ 12 —

Stk. 2. Ved opgørelsen efter stk. 1 medregnes varer i detailudsalg eller i restaurationer, der drives af virksomheden, ikke til dennes lagerbeholdning.

Stk. 3. Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal for hvert kvartal opgøre tilgangen af ubanderolerede varer med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse,

3. § 10, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

4. I § 10, stk. 3, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres ”efter stk. 2” til: ”efter stk. 1”.

5. § 12, stk. 1, affattes således:

”De autoriserede virksomheder skal føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer.”

6. § 12, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 2.

der i kvartalet er sket i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af ubanderolerede varer, der omfattes af § 14, stk. 1. Overstiger mængden efter denne opgørelse mængden af de varer, som virksomheden i kvartalet har banderoleret, betales der afgift af forskellen.

Stk. 4 ---

§ 12 ---

Stk. 4. Ved opgørelsen efter stk. 3 medregnes som tilgang:

- 1) Ethanol, som virksomheden har fremstillet til drikkeformål,
- 2) ... 3) ---

§ 14. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 10 fradrages

- 1) ---
- 2) varer, der i ubanderoleret stand tilføres en virksomhed, der i andre EU-lande er berettiget til at få dem tilført under suspension af afgiften,
- 3) varer, der i ubanderoleret stand udføres til steder uden for EU,
- 4) ... 5) ---

Stk. 2 ---

§ 18 ---

Stk. 2. Erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 3-6 ---

7. I § 12, stk. 4, der bliver *stk. 2*, ændres "Ved opgørelsen efter stk. 3 medregnes" til: "Som tilgang medregnes", og i § 12, stk. 4, nr. 1, der bliver *stk. 2*, nr. 1, indsættes efter "fremstillet": "eller indført".

8. I § 14, *stk. 1, nr. 2 og 3*, udgår "i ubanderoleret stand".

§ 27

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 8. februar 2006, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. § 18, *stk. 2*, indsættes efter *1. pkt.*:
"Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 9, stk. 7, fradrages. Fradraget kan ske uden bevilling fra told- og skatteforvaltningen."

§ 28

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 379 af 1. april 2014, foretages følgende

ændringer:

Ny bestemmelse.

1. I § 4 indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Stk. 1 finder ikke anvendelse ved salg af groftskåret røgtobak på salgsstedet, jf. § 1, stk. 1, nr. 2. Salg i løsvægt skal kunne afstemmes med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger.”

§ 11 ---

Stk. 2. Registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde og omsætning for en afgiftsperiode som de varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 3-4 ---

2. I § 11, *stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 10 a, stk. 7, og § 29, stk. 4, fradrages.”

Ny bestemmelse.

3. I § 18 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

”*Stk. 4.* Autoriseret oplagshaver og varemottager, der er omfattet af denne lov, skal for hvert kvartal i statistisk øjemed afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indkøb og eventuel videresalg af afgiftspligtige varer.”
Stk. 4-11 bliver *stk. 5-12*.

§ 18 ---

Stk. 10. Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3, 4 og 6-9 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 21 b, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 11 ---

4. § 18, *stk. 10*, der bliver *stk. 11*, affattes således:

”*Stk. 11.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-4 og 7-10 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 21 b, indtil påbuddet efterleves.”

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 2, § 3, § 4, § 9, stk. 2 eller stk. 5, 3. pkt., § 10, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 2. og 3. pkt., § 10 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 11, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1-4 eller 6-9, § 21, stk. 2, 3 eller 4, § 29, stk. 3, 2. pkt., eller § 30, stk. 1,

3) ... 5) ---

Stk. 2-7 ---

5. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, ændres ”§ 18, stk. 1-4 eller 6-9” til: ”§ 18, stk. 1-5 eller 7-10”.

§ 29

I lov om afgift af vejbenyttelse, jf.

lovbekendtgørelse nr. 896 af 15. august 2011,
foretages følgende ændringer:

§ 9. Færgeselskaber, rederier m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn og medfører køretøjer, der er registreret som hjemmehørende i en stat, der ikke er omfattet af aftale af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, har pligt til at registrere oplysninger til opgørelse af afgift for disse køretøjer og har pligt til at modtage betaling af afgift for køretøjerne. Dette gælder dog ikke ved indbyrdes sejlads mellem en dansk havn og havne i andre europæiske stater, der er omfattet af aftalen af 9. februar 1994.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at andre virksomheder eller organisationer m.v. registrerer oplysninger til opgørelse af afgift for køretøjer som nævnt i stk. 1 og modtager betaling af afgift for køretøjerne.

Stk. 3. Virksomheder m.v., der efter stk. 1 og 2 registrerer oplysninger om køretøjer, og som modtager betaling af afgift for køretøjerne, må ikke opkræve betaling for denne ydelse, men modtager en godtgørelse herfor.

§ 14 ---

Stk. 2. På samme måde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) overtræder § 9,

2) ... 4) ---

Stk. 3-5 ---

Ny bestemmelse.

§ 14 —

Stk. 5. § 18 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 2, nr. 1, nævnte overtrædelser.

1. § 9 affattes således:

§ 9. "Færgeselskaber, rederier, m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn og medfører køretøjer, der er registreret som hjemmehørende i en stat, der ikke er omfattet af aftale af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, har pligt til at give adgang til betaling af afgift for vejbenyttelse i Danmark. Dette gælder dog ikke ved indbyrdes sejlads mellem en dansk havn og havne i andre europæiske stater, der er omfattet af aftalen af 9. februar 1994.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at andre virksomheder eller organisationer m.v. giver adgang til betaling af afgift for vejbenyttelse i Danmark.

Stk. 3. Virksomheder m.v., der efter stk. 1 og 2 giver adgang til betaling af vejafgift, må ikke opkræve betaling for denne ydelse, men modtager en godtgørelse herfor."

2. § 14, stk. 2, nr. 1, affattes således:

"1) overtræder § 9, stk. 1, ved ikke at tilbyde betalingsadgang og § 9, stk. 3, ved at opkræve ydelse for betalingen,"

3. I § 14, stk. 2, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

"2) unddrager sig afgift ved at benytte et afgiftspligtigt køretøj, der ikke er betalt afgift for, jf. § 5 eller § 7,"

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

4. § 14, stk. 5, affattes således:

"Stk. 5. Reglerne i §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på sager om

overtrædelse af denne lov.”

§ 30

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 18. februar 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 745 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 4 —

Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af stk. 9 og 10.

1. § 4, *stk. 15*, ophæves.

§ 4 a —

Stk. 2. For køretøjer som nævnt i stk. 1, der registreres 1. gang eller har været afmeldt, forfalder afgiften til betaling på registreringstidspunktet og betales forud for hele perioden. I øvrigt finder § 2 om afgiftsperioder m.v. samt anmeldelse af ny ejer (bruger), § 4, stk. 1 og 2, 2. pkt., om regulering af afgiftsbeløb m.v. og § 6 om renteterminer og renteberegning i lov om afgift af vejbenyttelse tilsvarende anvendelse.
Stk. 3-5 ---

2. I § 4 a, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres ”§ 4, stk. 1 og 2, 2. pkt.” til: ”§ 4, stk. 1 og 2”.

§ 4 a —

Stk. 4. Grundlaget for regulering efter stk. 2, er de afgiftssatser i euro, som fremgår af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999. Skatteministeren offentliggør regulering af afgiftssatser ved bekendtgørelse i Lovtidende.
Stk. 5 ---

3. § 4 a, *stk. 4, 2. pkt.*, ophæves.

§ 11. For betalt afgift udstedes en kvittering.

4. § 11 ophæves.

§ 17. Der betales ikke afgift af et køretøj, der er fritaget for registrering efter § 2, stk. 4, i lov om registrering af køretøjer.

5. § 17 ophæves.

Stk. 2. For køretøjer, der anvendes til kombineret transport på landevej og med jernbane, kan skatteministeren fastsætte regler om tilbagebetaling af afgiften, i det omfang det følger af De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.

§ 18. Skatteministeren kan efter forhandling

6. § 18 ophæves.

med transportministeren indrømme afgiftsfritagelse for vejvæsnerne tilhørende køretøjer, som er indrettet som arbejdsredskaber, og som ikke kan benyttes til transport af gods. Afgiftsfritagelsen for selvdrevne køretøjer er betinget af, at de ikke benyttes som trækraft for andre køretøjer end påhængsredskaber, der opfylder betingelserne for afgiftsfritagelse efter 1. punktum.

§ 19. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende opkrævning af afgiften. 7. § 19 ophæves.

§ 16 ---

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i § 2, § 3 og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 3-5 ---

§ 9 ---

Stk. 2. Registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 3-5 ---

§ 31

I lov nr. 416 af 26. juni 1998 om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer, som ændret bl.a. ved § 26 i lov nr. 165 af 15. marts 2000 og senest ved § 2 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. § 16, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 8, stk. 1, fradrages.”

§ 32

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 26. august 2013, som ændret ved § 15 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

”Ved angivelsen og indbetalingen kan afgiften af varer omfattet af § 6 a, stk. 7 og § 11, stk. 1 og stk. 4, fradrages.”

§ 33

I lov nr. 555 af 2. juni 2014 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner) foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 2, ophæves.

2. § 2, nr. 6, ophæves.

§ 1 ---

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: »Afgift efter § 6 a, stk. 1, tilbagebetales ikke.«

§ 2---

6. I § 6 indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Den registrerede virksomhed skal verificere energiindholdet i gas omfattet af § 1, stk. 1, 2. pkt., hvoraf der betales afgift, og virksomheden skal på forlangende over for told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation herfor.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte regler for dokumentation efter stk. 7.«

§ 34

I lov nr. 1385 af 28. december 2011 om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas (Højere afgift på luftforurening fra NO_x m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. § 1, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog 2. pkt. For en landbaseret stempelmotor eller turbine med en nominel termisk indfyret effekt på højst 30 MW, for hvilken der ikke skal foretages AMS-måling vedrørende udledning af NO₂-ækvivalenter

§ 4 ---

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1.

Stk. 3-7 ---

eller en ækvivalent måling pr. 1. januar 2015
efter regler eller påbud under
Miljøministeriets område, træder § 1, nr. 1, i
kraft på det tidspunkt, hvor der er pligt til at
foretage denne type måling for
stempelmotoren eller turbinen efter regler
eller påbud under Miljøministeriets område.”